

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 700 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Οι δεδομένοι, η
τρόικα κι εμείς

ΣΕΛΙΔΑ 3

Νομοθετική
φιγούρα για
αφελείς

ΣΕΛΙΔΑ 9

«Χωρίς χαρτιά»
οι 300 πρώην
απεργοί πείνας

ΣΕΛΙΔΑ 11

Κωδικοποίηση της Δασικής
Νομοθεσίας

Εβαλαν τους
λύκους να
φυλάξουν τα
πρόβατα

ΣΕΛΙΔΑ 8

Μπορεί να
υπάρξει
φιλολαϊκός
καπιταλισμός;

ΣΕΛΙΔΑ 7

Νότια Αφρική
Η δύναμη βγαίνει
απ' τις γροθιές

ΣΕΛΙΔΑ 5

Τι κάνεις όταν σε πατάνε στο λαιμό;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

22/9: Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1949: Ανεξαρτησία Ελβετίας 22/9/1942: Βόρυβα της ΠΕΑΝ σκοτώνει 43 Γερμανούς και Ιταλούς και 29 στελέχη της φιλοβασιλικής ΕΣΠΟ σε εκδήλωση (Πατησίων και Γλάρουτωνος) 22/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν το εργοστάσιο ηλεκτροφωτισμού στη Νεμέα 22/9/1968: Κυκλοφορία του πρώτου «Οδηγητή» (παράνομα) 22/9/1969: Εκρήξεις βομβών της ΚΕΑ στον δεύτερο όροφο του δημαρχείου Αθήνας και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο Αθήνας 22/9/1971: Η κρησία του Γιώργου Σερέρη μετατρέπεται σε αντιδικτατορική διαδήλωση 22/9/1975: Δεύτερη απόπειρα μέσα σε ένα μήνα κατά του αμερικανού προέδρου Τζέραλντ Φόρτ (Σαν Φρανσίσκο) και πάλι από γυναίκα 22/9/1976: Καθιερώνεται το βιβλιόριο υγείας για τα παιδιά 23/9: Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενοποίησης (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση του ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1978: Εκρηκτική βόμβα στα δικαστήρια του Πύργου Ηλείας 23/9/1990: Αποχωρεί από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας η Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας 23/9/2003: Συνοριοφύλακες πυροβολούν και σκοτώνουν τον 18χρονο Αλβανό Βούλνετ Μπίτιτσι στην Κρυσταλλοπηγή 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: Εκατόν πενήντα ταγματασφράλτες επιτίθενται στο Πλανητήριο Αθηνών (δύο νεκροί φοιτητές και δέκα τραυματίες) 25/9: Ρουάντα: Ημέρα κοινοβουλίου 25/9/1943: Η ιταλική μεραρχία Πινερόλο παραδίνεται στον ΕΛΑΣ 25/9/1972: Βόμβες της ΔΑ και του ΔΑΣ στα διυλιστήρια της Εσσο Πάπτης και στα γραφεία της ΓΣΕΕ 25/9/1974: Επανακυλαφορεί νόμιμα μετά από 27 χρόνια η εφημερίδα «Πιζοσπάστης» 26/9: Ημέρα γλωσσών, ναυτιλίας, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1944: Υπογράφεται η Συμφωνία της Καζέρτα 26/9/1945: Αιματήρες συμπλοκές ΕΑΜιτών και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 26/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Γκλύζ-μπουργκ στην Ελλάδα μετά το δημοψήφισμα της 1ης Σεπτεμβρίου 26/9/1960: Ο Φιντέλ Κάστρο πραγματοποιεί τη χρονικά μεγαλύτερη ομιλία στην ιστορία του ΟΗΕ (τέσσερις ώρες και εικοσιεννιά λεπτά) 26/9/1989: Εκτελείται ο Παύλος Μπακογιάννης (17N) 26/9/1992: Συλλαμβάνονται οι Χριστόφορος Μαρίνος και Επαμεινώνδας Σκυφτούλης για απόπειρα κλοπής αυτοκινήτου 27/9: Ημέρα τουρισμού, Ταϊβάν: Φεστιβάλ φεγγαριού 27/9/1942: Ιδρυση του ΕΑΜ 27/9/1977: Βόρυβα στο σπίτι του Θ. Καφίρη, δημαρχου της χούντας στην Καλλιθέα 27/9/1996: Οι δυνάμεις των Ταλιμπάν καταλαμβάνουν την Καμπούλ και ανατρέπουν τον πρέδερο Ραμπτανί και την κυβέρνησή του 28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1820: Γεννιέται ο Φρίντριχ Ένγκελς 28/9/1864: Ιδρύεται στο Λονδίνο η πρώτη Διεθνής Ένωση Εργατών.

● 700 φύλλα με το σημερινό, απολογισμός διόλου ευκαταφρόνητος ●●● Να τα χιλιάσουμε (καταρχάς και βλέπουμε...) ●●● Ματώνει η καρδιά της Μέρκελ από το δράμα του ελληνικού λαού! ●●● Παρακαλώ, κάντε μόνοι τα σχόλιά σας, γιατί εμείς αδυνατούμε ●●● Καραδοκεί ο νόμος περί Τύπου ●●● Τα μάζεψαν τα περί Αργεντινής οι λογογράφοι του Αλέξη ●●● Του 'γραψαν μια αναλυσιώλα περί «ομοιοτήτων και διαφορών», την εκφώνησε και καθάρισε ●●● Ο Λοβέρδος διαμηνύει ότι «δεν χωράει» στο ΠΑΣΟΚ ●●● Κι ότι τα 'χει βρει με Φλωρίδη, όχι όμως και με Μόσιαλο ●●● Καταλαβαίνετε τι συνδυασμός δα προκύψει έτσι και «πειστεί» και ο Μόσιαλος ●●● Αντε, και στον Ραγκούση με το καλό ●●● ●●● Είσαι άνεργος; ●●● Αντί να πλακώσεις τους καπιταλιστές που σε εξαδλιώνουν, χειροκρότας τους νεοναζί που πλακώνουν τους μεροκαμπάρηδες μετανάστες ●●● Ονομάζεται και κοινωνική διαστροφή ●●● Ο ναζιφασισμός πάντοτε υπήρξε πιστοφορικός ●●● Πίσω από τη δια-

στροφή, όμως, πάντοτε έκρυψε το αποκρυστικό πρόσωπο του υπηρέτη του κεφαλαιου ●●● Τί άλλο δ' ακούσουμε από τους γελούσους; ●●● Η διαγραφή Κιουτσούκη από τον Σαμαρά «εξελίσσει τη ΝΔ σε σταλινικό κόμμα» ●●● Ουστ, κορίτες ●●● Πρώτη φορά διαγράφει αρχηγός αστικού κόμματος στελέχη ή βουλευτές; ●●● Απλά, τις άλλες φορές είσασταν με τον αρχηγό ●●● Χαρέτε, σας έχω νέα ●●● Ο πρόεδρος Χεριχέρης ζει ●●● Εστω και μετέωρο το χέρι ●●● Πήγε στη Θεσσαλονίκη και έκανε σπαραξικάδια αυτοκριτική ●●● Εκανε λά-

δος, είπε, γιατί κοίταξε την Ελλάδα και όχι το κόμμα του ●●● Στο Ντόιτσες Τεάτερ, με κεντρική ομιλήτρια τη Μέρκελ, δα γιορταστούν τα 70ά γενέθλια του Σόιμπλε ●●● Τρίζουν ήδη τα κόκαλα του Μαξ Ράινχαρτ και του Χάινερ Μίλερ ●●● Ειδικά του πρώτου, που εγκαταλείποντας τη ναζιστική Γερμανία, έστειλε επιστολή με την οποία κληροδοτούσε το δέατρο του στο γερμανικό λαό ●●● «Να ξαναχτίσουμε την Ελλάδα, μαζί. Από τα κάτω και συλλογικά. Μαζί με τις δυνάμεις της παραγωγής και της δημιουργίας. Για αυτό και σας καλούμε να συνδιαμορφώσουμε μαζί το πρόγραμμα και τις προτεραιότη-

◆ Με τον Δον Κιχώτη παρομίασε ο Τσίπρας τον Σαμαρά, μιλώντας στη ΔΕΘ. Και τους Βενιζέλο-Κουβέλη με τον Σάντο Πάντσα. Ο ίδιος μάλλον δεν πτολυκαταλαβαίνει αυτά που του γράφουν, διότι δεν διακρίνεται για την ευρυμάθειά του (απόδειξη οι απαντήσεις που δίνει στις συνεντεύξεις, οι οποίες πόρω απέχουν απ' όσα περιλαμβάνουν οι γραπτές ομιλίες που εκφωνεί). Οι λογογράφοι του, όμως, μάλλον κάτι γνωρίζουν. Γνωρίζουν, ότι ο Δον Κιχώτης δεν είναι αρνητικός ήρωας. Και ο Σάντος Πάντσο, επίσης. Πρόκειται για ευγενείς και για τούτο συμπαθείς φριγούρες. Επιλέγοντας, λοιπόν, αυτές τις παρομοιώσεις για τους ηγέτες της συγκυβέρνησης, τους απαλλάσσουν από κάθε κα-

Ευχαριστούμε θερμά τους αναγνώστες που γράφονται συνδρομητές στην «Κ» και ταυτόχρονα ανταποκρίνονται στην έκκληση για οικονομική στήριξη, πριν ακόμη ξεκινήσει η σχετική εξόρμηση της εφημερίδας.

τηγορία περί συνειδητής πολιτικής δράσης και τους κατατάσσουν στη χορεία των ρομαντικών, πλην όμως αναποτελεσματικών πολιτικών. «Τους ταράζουν στην αντιπολίτευση», που θα λέγε και ο Παπαδημούλης.

◆ «Γ' αυτό εμείς, δε θα πούμε κάτι παραπάνω από το ότι συμφωνούμε με αυτό που διαπίστωνε πέρσι ο κ. Σαμαράς, από αυτό εδώ το βήμα: "Δεν λέμε στον κόσμο να μην πτηρώσει. Λέμε ότι ο κόσμος δεν μπορεί να πτηρώσει". Άλλο ένα απόστασμα από τη «μπαλκονάτη» ομιλία Τσίπρα στη ΔΕΘ. Ειδοτε πόσο αραία γίνεται η προσαρμογή προς τη νομιμότητα.

◆ Είπε, ακόμη, ο Τσίπρας:

«Εμείς θελούμε οι επενδύτες που θα έρθουν στη χώρα να έχουν στο μιασλό τους ότι έρχονται να επενδύσουν, για να υπάρξει προσπτική σ' αυτή τη χώρα, όχι να λεηλατήσουν τη χώρα. Δεν θελούμε λεηλασία. Θελούμε επενδύσεις. Αν κάποιοι προχωρήσουν στην λεηλασία, θα μας βρουν απέναντι». Υπάρχει περίπτωση να έρθει

το ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο να επενδύσει στην Ελλάδα για να υπάρξει προσπτική σ' αυτή τη χώρα». Τί είναι οι μονοπωλιακοί όμιλοι, φιλανθρωπικές οργανώσεις; Υπάρχει περίπτωση να κάνουν οποιαδήποτε επένδυση, αν αυτή δεν τους εξασφαλίζει το μέγιστο κέρδος;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρέπει να σας πω ότι μας ανησυχεί το γεγονός ότι κορυφαίοι θεσμικοί παράγοντες της ΕΕ φαίνεται να λειτουργούν με ένα τέτοιο τρόπο που υποτιμούν την ίδια τη δημοκρατία και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Από την άλλη μεριά όμως θα ήθελα να σας πω ότι, η ΕΕ δεν μπορεί να συνεχίζει να λειτουργεί μέσα σε ένα πλαίσιο καταφανώς κατάλυσης των δημοκρατικών διαδικασιών.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι γαλλικές επιχειρήσεις θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα και να μετάσχουν στο πρόγραμμα ιδιωτικοποίησεων, αξιοποιώντας ευκαιρίες που δημιουργούνται με τις αναδιαρθρώσεις στην ελληνική αγορά.

Πιερ Μοσκοβισί

Σύμφωνα με τον Dirk Schumacher της Goldman Sachs, η Γερμανία έχει συσσωρέψει καθαρές επενδυτικές πιστώσεις των 2.700 δισ. ευρώ σε άλλες οικονομίες της ευρωζώνης, κυρίως κατά την τελευταία δεκαετία. Από

οικονομίες. Ο γερμανικός δημόσιος τομέας, και τώρα η EKT, εξασφαλίζουν τη διάσωση του διωτικού τομέα στη Γερμανία από τις συνέπειες των τεράστιων προηγούμενων επενδύσεων του στη προβληματικές οικονομίες.

www.banksnews.gr

Συνήθως χρειάζεται μια γενιά για να ολοκληρωθεί η πολιτική και κοινωνική αλλαγή, που από την Ελλάδα ζητάμε να κάνει πράξη μέσα σε τρία με τέσσερα χρόνια. Υπ' αυτή την έννοια, δεν είναι ρεαλιστικό να σκεφτούμε ότι η Ελλάδα θα σεβαστεί πλήρως όλες τις δεσμεύσεις, αλλά είναι

ρεαλιστικό να πιστεύουμε ότι μπορεί να φτάσει σ' ένα επίπεδο αρκετά ψηλό, επώδυνο αλλά αναγκαίο.

Οι δεδομένοι, η τρόικα κι εμείς

«Κανείς δεν πρέπει να μας θεωρεί δεδομένους», διεμήνυσε προ δεκαημέρου, μέσω συνέντευξής του σε κυριακάτικη εφημερίδα, ο Φ. Κουβέλης. «Δεν είμαστε δεδομένοι και να μη μας φέρουν προ τετελεσμένων μέτρων», επανέλαβε –για να μη μείνει πίσω– ο Βενιζέλος, μιλώντας στους Πασόκους την περασμένη Τρίτη.

Εμέρις (και όχι μόνον εμείς), πάλι, γιατί τους θεωρούμε δεδομένους; Πώς να μην τους θεωρούμε, όταν ο Κουβέλης λέει πως όποιος βουλευτής δεν ψηφίσει τα νέα αντιλαϊκά μέτρα καλά θα κάνει να φύγει από τη ΔΗΜΑΡ, ενώ στελέχη του κόμματος εμφανίζονται σε ραδιοφωνικούς σταθμούς και δηλώνουν πως όποιος αποχωρήσει θα πρέπει να παραιδώσει και την έδρα του στο κόμμα (όπως, ας πούμε, παρέδωσαν τις έδρες τους ο Κουβέλης και η παρέα του όταν αποχώρησαν από τον ΣΥΝ!). Πώς να τους πιστέψουμε, όταν στη μάζωξη των Πασόκων στήθηκε ολόκληρο θέατρο, για να καταλήξουν στη βολική για όλους τους απόφαση περί κομματικής πειθαρχίας;

Ο Σκανδαλίδης, ο οποίος από το καλοκαίρι είχε βγει στα κεραμίδια, δηλώνοντας ότι αποκλείεται να ψηφίσει περικοπές μισθών και συντάξεων, κατέθεσε την πρόταση περί κομματικής πειθαρχίας, την οποία έσπευσε αφέως να υιοθετήσει ο Βενιζέλος. Ακόμα και ο πιο φανατικοί πασόκοι δημοσιογράφοι αναγκάστηκαν να γράψουν ότι υπήρξε προσυνενόηση ανάμεσα στους δύο. «Θα συγκαλέσουμε την κοινοβουλευτική ομάδα και όποια απόφαση πάρουμε θα θέσουμε υπό κομματική πειθαρχία», είπε στη δευτερολογία του ο Βενιζέλος, έχοντας τη σύμφωνη γνώμη όλων.

Αφού, λοιπόν, έδεσε το γάιδαρό του με την απόφαση περί κομματικής πειθαρχίας, ο Βενιζέλος πούλησε για μια αικόμα φορά τζάμπα μαγκιά («Κανείς μα κανείς δεν θα μας φέρει προ τετελεσμένων γεγονότων»), μπας και βρεθεί κανείς ακρελής να πιστεύει ότι ο ίδιος δίνει μάχη υπέρ των λαϊκών συμφερόντων στα διαβούλια του Μαξίμου. Για να μην υπάρξει παρεξήγηση, πάντως, επανέλαβε κάμποσες φορές ότι η συγκυβέρνηση έχει ορίζοντα τετραετίας (που σημαίνει ότι με τίποτα δεν πρόκειται ν' αποχωρήσει απ' αυτή).

Το θέατρο των «κόκκινων γραμμών» και των «αντιστάσεων», του «κακού» Στουρνάρα, των «καλών Βενιζέλου–Κουβέλη και του «ισορροπή-

στή» Σαμαρά, δεν έλαβε τέλος ούτε την Πέμπτη, παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα. «Συνεχίζεται η διαπραγμάτευση. Η τρόικα να σταματήσει να επιτίθεται», δήλωσε εξερχόμενος του Μαξίμου ο Κουβέλης, με ασυνήθιστο για τον ίδιο σκληρό ύφος (πρέπει να το είχε προβάρει αρκετές φορές). Ο Βενιζέλος, αφού συσκέφτηκε πρώτα με τους επιτελείς του (πόσο δημοκρατικός η γέτης είναι!), έκανε μια σχοινοτενή δήλωση, στην οποία ανακάτεψε τα ίδια και τα ίδια. Την αλήθεια, όμως, την είπε ο Στουρνάρας. Αναφέρθηκε στις αυξημένες πιθανότητες να βρεθεί μια χρυσή τομή ανάμεσα στις θέσεις της συγκυβέρνησης και στις θέσεις της τροίκας, μέχρι την Κυριακή.

Το σίριαλ «Διαπραγμάτευση με κόκκινες γραμμές» συνεχίζεται. Μόνο που θυμίζει έντονα πλέον τη «Λάμψη» του Φώσκολου. Οι πρωταγωνιστές επαναλαμβάνουν τα ίδια και τα ίδια και τρενάρουν την

υπόθεση, σε μια προσπάθεια να δείξουν ότι δίνουν σκληρή διαπραγματευτική μάχη υπέρ των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Νέο στοιχείο στο σίριαλ είναι η εφαρμογή των μέτρων σε δυο δόσεις, για την οποία μιλήσει ο Βενιζέλος. Να υπάρξει δηλαδή μια διετία κι αν το «πρόγραμμα» πάει καλά, να μην εφαρμοστούν άλλα μέτρα την επόμενη διετία. Τι σημαίνει ουτό; Οτι θ' αποφασιστούν τώρα τα 11,9 δισ. και απλά δε θα παρθούν άλλα μέτρα την επόμενη διετία! Μια παραλλαγή της ίδιας πρότασης παρουσίασε το δεξιά χέρι του Κουβέλη, ο Δ. Χατζησωκράτης: «Είναι η πρώτη φορά που η κυβέρνηση διεκδικεί και θα περάσει απ' ό,τι φαίνεται σε νόμο, με τη σύμφωνη γνώμη της τροίκας, αυτό που λέμε "ρίγτρα δημοσιονομικού ισοδύναμου αποτελέσματος"». Κάτι που σημαίνει ότι αν την επόμενη χρονιά ο κρατικός μηχανισμός λειτουργήσει σωστά, θα υπάρξουν περισσότερα χρήματα σε σχέση με αυτά που έχουν πει.

Οι Πασόκοι έβαλαν και κάτι ακόμη στο σίριαλ. Υποστρίζουν ότι φταίνε κάποιοι δεξιοί υπουργοί, όπως ο Παναγιωτόπουλος και ο Λυκουρέντζος, που δεν έκοψαν όσα έπρεπε από τις διαπάνες των υπουργείων τους ή παρουσίασαν «ισοδύναμα μέτρα» της πλάκας, που τα απέρριψε η τρόικα, με αποτέλεσμα το κόψιμο από μισθούς, συντάξεις και κοινωνικά επιδόματα ν' ανέβει από τα 6 δισ. που ήταν αρχικά στα 9 δισ. Αρα, δε φταίει η τρόικα, δε φταίει το ΠΑΣΟΚ, δε φταίει ούτε ο Στουρνάρας, φταίνε μερικοί δεξιοί υπουργοί που συμπεριφέρονται σαν συνδικαλιστές στα υπουργεία τους και ο Σαμαράς που τους καλύπτει.

Ο Στουρνάρας, από την άλλη, για να μη μείνει εκτεθειμένος σαν ο «κοικός» της παρέας που συμπεριφέρεται σαν «γιέσαμον» μπροστά στην τρόικα, φρόντισε να επιδιορθώσει το δικό του προφίλ με διαρροές για σύγκρουσή του με τον Τόμσεν. «Αυτά είναι, δεν έχω όλων», είπε –σύμφωνα με τις διαρροές– ο Στουρνάρας, ο Τόμσεν στράβωσε και τότε παρενέβη ο Μορς και τους τα «φριαξες». «Η διαπραγμάτευση συνεχίζεται», δήλωσε και ο ίδιος βγαίνοντας από το Μαξίμου την Πέμπτη, ενώ off the record έλεγε ότι μέχρι την Κυριακή μπορεί να έχουν βρει τη χρυσή τομή.

Τα αστικά ΜΜΕ μεγεθύνουν όλο αυτό το πρόστυχο αλισβερίσι, ασχολούνται επί μακρόν με τη μία ή την άλλη λεπτομέρεια, δίνουν δραματικές διαστάσεις στην εφαρμόζομενη «τακτική του Χότζα» και σιγά-σιγά περνούν ως τετελεσμένα τα πιο εφιαλτικά μέτρα, όπως οι νέες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, εφόπλις, κοινωνικά επιδόματα, η κατάργηση του αφορολόγητου, η κατάργηση του υπολείμματος δώρων σε δημόσιο και συντάξεις κ.λπ. Νομίζουν ότι στο τέλος ο λαός θα είναι κι ευχαριστημένος!

■ Τακτική μαντριού

Σύμφωνα με όσα διοχετεύει το Μαξίμου, ο Σαμαράς προσανατολίζεται να πάει για ψήφιση στη Βουλή το νέο αντιλαϊκό-αντεργατικό «πακέτο» με τη μορφή ενός άρθρου, προκειμένου ν' αποφύγει διαρροές βουλευτών σε επιμέρους άρθρα. Με τον τρόπο αυτό, θα βάλει το μοχαίρι στο λαιμό των βουλευτών του, λέγοντά τους: ή το ψηφίζετε ή πέφτουμε.

Δεν πρόκειται για πρωτοτυπία. Κάπως έτσι δεν ψηφίστηκε και το Μνημόνιο-2; Αντίθετα, σε άλλα πολυνομοσχέδια που ψήφισε πιο λαϊκά το ΠΑΣΟΚ, παρατηρήθηκε το φαινόμενο βουλευτές να καταψηφίζουν μόνο συγκεκριμένα άρθρα. Ο Παπανδρέου, βέβαια, τους διέγραψε και πάλι, αλλά η τακτική «όλα πακέτο» έχει ένα πλεονέκτημα: δεν γίνεται αναλυτική κατ' άρθρον συζήτηση και η κοινοβουλευτική διαδικασία επισπεύδεται.

Σε κάθε περίπτωση, η κοινοβουλευτική τακτική ελάχιστη (έως καθόλου) σημασία έχει. Τα κομματικά επιτελεία διαλέγουν εκείνη την τακτική που εκτιμούν ότι θα τους διευκολύνει στο μάντρωμα των βουλευτών τους. Για παράδειγμα, ο Σαμαράς με το «όλα πακέτο» προσφέρει ένα άλλοθι στους βουλευτές του. Να λένε, δηλαδή, ότι αν τα μέτρα έρχονται σε διαφορετικά άρθρα, θα καταψηφίζουν κάποια απ' αυτά, όμως δεν μπορούσαν να καταψηφίζουν ολόκληρο το νομοσχέδιο, γιατί θα ήταν σαν να καταψηφίζουν την κυβέρνηση, η οποία έχει νωπή λαϊκή εντολή. Αυτό δεν τους σώνει, βέβαια, αλλά από το τίποτα είναι κάτι.

Αντίθετα, μεγαλύτερο πρόβλημα φαίνεται να έχουν ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη. Ο πρώτος γιατί το ΠΑΣΟΚ θυμίζει μαγαζί κατεδαφισμένο από βομβαρδισμό, οπότε δεν υπάρχει κανένα κίνητρο για τους βουλευτές, πέρα από την πρωσική τους επιβίωση. Ο δεύτερος γιατί ήδη ο Βουδούρης (πολιά του τέχνη κόσκινο) ανέβασε τους τόνους, δηλώνει ότι ο Κουβέλης έχει κάνει στροφή 180 μοιρών, διαμηνύει ότι θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο αν έρθει σε ένα άρθρο και ετοιμάζει τη μεταπήδησή του στον ΣΥΡΙΖΑ, όπως φαίνεται καθαρά πια. Ομως, ο κύβος έχει ριφθεί για τον Κουβέλη και την ηγετική ομάδα της ΔΗΜΑΡ. Η συμμετοχή τους στην εξουσία ήταν ο υπέρτατος στόχος που έθεσαν και θα στηρίξουν τη συγκυβέρνηση Σαμαρά με όποιο κόστος. Είναι πολύ νωρίς για να σκεφτούν οιδιόπτες αλλού. Αν τον Βουδούρη ακολουθήσουν κι άλλοι, τότε ο Κουβέλης θα βρεθεί αντιμέτωπος με μείζονα κρίση στη ΔΗΜΑΡ κι αυτή η κρίση θα μεταφέρει σε ολόκληρο τον αιτερισμό της συγκυβέρνησης.

■ Στάνη με πλαγούς

Γύρισε από τις... αρμένικες διακοπές του και προσγειώθηκε ανώμαλα στην πραγματικότητα ενός κόμματος που θυμίζει στανή με λαγούς. Ο λόγος για τον Καμμένο, που προσπαθεί να το παίξει αρχηγός, όμως δεν βρίσκει στελέχη για ν' αρχηγέψει. Κάποιοι Πασόκοι, όπως ο Μαριάς, δεν πολυβούλευνται με τον ακροδεξιό λόγο. Ο Μαρκόπουλος και ο Ζώης παίζουν το πρωσιαπικό τους παιχνιδιού. Ο Δημαράς εξακολουθεί να δηλώνει... πρόεδρος κόμματος (Αρμα Πολιτών) που απλά συνεργάζεται με το κόμμα Καμμένου. Και το εκτός Βουλής στελεχικό δυναμικό ψάχνει τρόπους για να τη βγει από τα δεξιά στους νεοναζί, όχι σε επίπεδο ταγμάτων εφόδου, αλλά τουλ

Καταρρέει το εμπόριο ρύπων

Θυμόσαστε το εμπόριο ρύπων, που καθιερώθηκε με το πρωτόκολλο του Κίοτο (το Νοέμβρη του 1997) και έκτοτε πλασάρεται σαν μία φτηνή και αποτελεσματική μέθοδος για την μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂). Η μείωση αποδείχτηκε τόσο... αποτελεσματική, που από την εφαρμογή της μέχρι το 2008 οι εκπομπές CO₂ αυξήθηκαν πάνω από 40%, ενώ η παγκόσμια συγκέντρωση ανήλθε σε επίπεδα πρωτοφανή για την ιστορία του πλανήτη! Καθώς, δε, το πρωτόκολλο του Κίοτο δεν επικυρώθηκε ποτέ από τις μεγαλύτερες χώρες-ρυπαντές (όπως οι ΗΠΑ), ούτε απαιτούσε μειώσεις ρύπων από άλλες χώρες με ραγδαία βιομηχανική ανάπτυξη (όπως η Ινδία και η Κίνα), με το αιτιολογικό ότι είναι «αναπτυσσόμενες» και όχι «ανεπτυγμένες», επόμενο ήταν το εμπόριο ρύπων να κυριαρχήσει στην Ευρώπη, με το ευρωπαϊκό εμπόριο ρύπων ν' αποτελεί το 73% του παγκόσμιου εμπορίου ρύπων διοξειδίου του άνθρακα, αξίας 92.4 δισ. ευρώ το 2008.

Τι είναι το εμπόριο ρύπων; Ενα συγχωροχάρτι, όπως το είχε αποκαλέσει ένας επιστήμονας με κύρος ανάμεσα στους κλιματολόγους, γιατί ήταν από τους πρώτους που προειδοποιούσαν για την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη λόγω της αύξησης των εκπομπών αερίων, εξ' αιτίας της βιομηχανικής ανάπτυξης την δεκαετία του '80: ο Τζέιμς Χάνσεν, που αποκαλείται «παππούς της παγκόσμιας υπερθέρμανσης». Το συγχωροχάρτι αυτό το αγοράζουν οι μεγάλες επιχειρήσεις που ρυπαίνουν από άλλες που ρυπαίνουν κάτω από το επίπεδο των δικαιωμάτων ρύπανσης που τους έχει δοθεί, με τις δεύτερες να πουλούν το πλεόνασμα των δικαιωμάτων τους στις πρώτες σε τιμή που καθορίζεται από την προσφορά και ζήτηση της συγκρίσιας.

Μόνο που το εμπόριο αυτό σκάλωσε στην κρίση και τους μετριοπαθείς στόχους μείωσης των εκπομπών στις ανεπτυγμένες χώρες, που «είναι τόσο μετριοπαθείς ώστε δεν δημιουργεί πλέον ισχυρά κίνητρα για ιδιωτικές περιβαλλοντικές επενδύσεις και τοπικές δράσεις στα αναπτυσσόμενα κράτη», όπως επεσήμανε η έκθεση του σώματος του ΟΗΕ που έχει αναλάβει τον έλεγχο της αγοράς ρύπων (βλ. <http://www.cdmpolicydialogue.org/press>). Για το λόγο αυτό, οι τιμές για τα συγχωροχάρτια έπεσαν κατά 70% μόνο μέσα στον τελευταίο χρόνο κάνοντας τον ίδιο τον Economist να προειδοποιεί για επικείμενη καταστροφή αυτού του τύπου του εμπορίου.

Οπως επισημαίνει το περιοδικό, σε άρθρο του περασμένου Σαββάτου (15/9), η προσφορά τετοιών «συγχωροχαρτιών» από επιχειρήσεις του «αναπτυξιακού» κόσμου έφτασε στο ένα δισεκατομμύριο, όμως η ζήτηση έχει πέσει κατακόρυφα, με αποτέλεσμα οι τιμές από τα 20 δολάρια τον τόνο, που κυμαίνονταν το 2008, να πέσουν στα 5. Πολλοί θέλουν να πουλήσουν, αλλά κανείς δεν αγοράζει, αφού οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις συρρικνώνονται και συρρικνώνουν την παραγωγή τους και δεν χρειάζονται άλλα συγχωροχάρτια μιας και πιάνουν εύκολα πλέον τους μετριοπαθείς αυτούς στόχους. Αυτό δε σημαίνει ότι η κρίση θα μας «γλιτώσει» από τη μόλυνση. Η μόλυνση θα συνεχίζεται, μιας και η εξάλειψη της απαιτεί πολλά λεφτά που κανείς δεν είναι διατεθειμένος να δώσει. Στον καπιταλισμό το περιβάλλον μόνο σαν μπτζ-να μπορεί να ειδωθεί. Ο, τι δεν φέρνει κέρδος δεν αξίζει απολύτως τίποτα, ακόμα κι αν πρόκειται για τον αέρα που αναπτυγόνεμε...

ΥΓ: Σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κίοτο, οι εκπομπές CO₂ θα πρέπει να μειωθούν μέχρι το τέλος του 2012 κατά 5% περίπου. Σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιευμένα στοιχεία (έκθεση του 2008 του ερευνητικού οργανισμού Global Carbon Project - Παγκόσμιο Σχέδιο για τον Ανθρακα), οι εκπομπές αυξήθηκαν κατά 41,7% σε σχέση με τα επίπεδα του 1992! Καταλαβαίνετε πόσος δρόμος θα έπρεπε να έχει ήδη διανυθεί...

Οι Ταλιμπάν χτύπησαν την πιο ασφαλή στρατιωτική βάση

«Υποτίθεται ότι ήταν απόρθητη, η πιο ασφαλής στρατιωτική βάση στον κόσμο. Εντοπίστηκε προγραμματικό φρουρύο στο μέσον της άνυδρης, άδεντρης, άδειαστης έρήμου Χελμαντ, απομονωμένο αλλά άπρωτο. Λεγόταν συχνά για την Camp Bastion, όπι η μόνη σωστή απόφαση που τήρη η Βρετανία στη διάρκεια της θερμής ιστορίας της στο Αφγανιστάν ήταν να χτίσει τη βάση στη μέση του πουθενά, με την απομόνωση ως βασική της ισχύ. Οποιοσδήποτε πλησίαζε από κάθε κατεύθυνση μπορούσε να γίνει αντιληπτός εύκολα, ν' αναγνωριστεί και, αν αποτελούσε απειλή, να εξοντωθεί. Αυτή ήταν η θεωρία. Ομως τα γεγονότα της περασμένης Παρασκευής, όταν μια δύναμη ένοπλων Ταλιμπάν κατάφερε να κινηθεί και να παραβιάσει την ασφάλεια της βάσης γύρω στις 10.15 (τοπική ώρα), χωρίς να γίνει αντιληπτή ή να ακουστεί, έχουν προκαλέσει ισχυρούς στην ηγεσία του ΝΑΤΟ».

Μ' αυτό το γλαφυρό τρόπο ξεκινάει το άρθρο του, με τίτλο «Έχω βρεθεί μέσα στην *Camp Ba stion* και μου φάνηκε ως το πιο ασφαλές μέρος στη γη», ο πολε μικός ανταποκριτής της βρετα νικής εφημερίδας «*The Telegra ph*», Σον Ρέινμεντ. Συνεχίζει με περισσότερες πληροφορίες για την οχύρωση της βάσης.

Η Camp Bastion άρχισε να λειτουργεί το 2006, όταν τα βρετανικά στρατεύματα μετακινήθηκαν στην επαρχία Χέλμαντ για να αντιμετωπίσουν τους Ταλιμπάν. Τα επόμενα χρόνια επεκτάθηκε λόγω της ασφαλούς θέσης της σε μεγάλη έκταση και σήμερα καλύπτει 20 τετραγωνικά μίλια, περιλαμβάνοντας τα στρατόπεδα Bastion 1 και 2 για τα βρετανικά στρατεύματα, το στρατόπεδο Leatherneck που φιλοξενεί χιλιάδες αμερικανούς πεζοναύτες και το στρατόπεδο Shorabak, τη μεγαλύτερη βάση για τον αφγανικό στρατό στη Χέλμαντ. Ολόκληρη η περιοχή περιβάλλεται από εξωτερική ατσάλινη περίφραξη ύψους 10 μέτρων, στην κορυφή της οποίας υπάρχει τριπλό σπιράλ συμμοστόπλεγμα, ενώ μέσα απ' αυτήν υπάρχει τοίχος από μπετόν, ύψους 10 μέτρων, που περιβάλλει το μεγαλύτερο μέρος των εγκαταστάσεων της.

μερού των εγκαταλειπόντων πηγών
βάσης. Αισθητήρες εδάφους
υπέρυθρες και θερμικές κάμερες
ανιχνεύεται κίνησης και ένα ειδικό¹
σχεδιασμένο ραντάρ μπορούν να
ανιχνεύσουν κινήσεις από αν-
θρώπους ή αεροπλάνα σε από-
σταση 20 μιλίων. Παρατηρητή-
ρια με ειδικά φώτα έρευνας και
επανδρωμένα με βαριά οπλισμέ-
νους στρατιώτες υπάρχουν κάτιο-
θε 100 περίπου μέτρα σ' όλη την
περιμέτρο της βάσης, η οποία
επίσης περιπολείται από ειδικά²
εκπαιδευμένη δύναμη με τη συ-
μόδεσή τηλεόρασης. Η υψηλή αποσύ-

λεια είναι ένας από τους λόγους που επιτράπηκε στο βρετανό πρίγκιπα Χάρι να υπηρετήσει στο Αφγανιστάν, κάτι που δεν έγινε ποτέ στο Ιράκ, όπου κάθε βρετανική βάση δεχόταν σχεδόν καθημερινά επιθέσεις με ρουκέτες.

Την ασφάλεια της θεωρούμενης ως απόρθητης αυτής βάσης κατάφερε να παραβιάσει μια ομάδα 19 μαχητών Ταλιμπάν, που φορούσαν αμερικανικές στρατιωτικές στολές, τη νύχτα της 15ης Σεπτεμβρίου. Αφού άνοιξαν μια τρύπα στην εξωτερική περίφραδη, σε σημείο πολύ κοντά στο χώρο στάθμευσης των αεροσκαφών, εισέβαλαν, άνοιξαν πυρ με διάφορα όπλα και έβαλαν φωτιά, προκαλώντας ζημιές ύψους άνω των 250 εκατομμυρίων δολαρίων. Πρόκειται για το πιο καταστρεπτικό χτύπημα σε στρατιωτικό εξοπλισμό σε μια μόνο επίθεση στα 11 χρόνια του πολέμου. Εξ AV-8B Harrier jet καταστράφηκαν ολοκληρωτικά και δύο αικόμη έπαθαν σοβαρές ζημιές και θεωρείται απίθανο να επισκευαστούν. Καταστράφηκαν επίσης τρεις σταθμοί ανεφοδιασμού καυσίμων και έιχαν υπόστεγα αεροσκαφών. Στη διάρκειας 2.30 ωρών μάχης, που

άρχισε όταν έγινε αντιληπτή η εισβολή, σκοτώθηκαν δύο αμερικανοί πεζοναύτες και τραυματίστηκαν εννέα ακόμη, ενώ από τους 19 μαχητές Ταλιμπάν, οι 18 σκοτώθηκαν και ένας συνελήφθη.

απαγάγουν τον πρύγκιπα Χάρι, όπως είχαν απειλήσει, κατάφεραν όμως ένα εξίσου, αν όχι σημαντικότερο από στρατιωτική άποψη, πλήγμα στις δυνάμεις κατοχής, που ερευνούν τώρα να βρουν πώς κατάφεραν οι Ταλιμπάν να φτάσουν, να διεισδύσουν και να προκαλέσουν τόση καταστροφή στην πιο ασφαλή στρατιωτική βάση. «Είναι σημαντικό να προσδιοριστεί αν ήταν μία μοναδική επίθεση ή αν μπορεί να επαναληφθεί με στόχο δυτικές ή αργανικές βάσεις», επισημαίνουν σε σχετικό άρθρο τους οι «New York Times», παραθέτοντας την εκτίμηση του αργανού αναλυτή Wahid Mujda, που παρακολουθεί τη δράση των Ταλιμπάν: «Δε νομίζω, είπε, ότι η επίθεση στην Camp Bastion έχει καμιά σχέση με την αντισλαμική ταινία. Με δεδομένη την πολυπλοκότητα της επίθεσης, μπορεί να πει κανές με σιγουρία ότι οι Ταλιμπάν εκπαιδεύονταν και

προετοιμάζονταν για βδομάδες ακόμη και μήνες. Διαθέτουν ειδικούς, στρατηγούς, σχεδιαστές και οργανωτές των επιθέσεων, και έχουν μεγάλη γνώση της σύγχρονης τεχνολογίας. Οι πηγές μου στους Ταλιμπάν μου λένε ότι κάθε φορά που θελουν να επιτεθούν σε ένα σημαντικό στόχο, υποστητούν τους γύρωτες τους

Google και άλλα διαθέσιμα μέσα για να μελετήσουν και να κατανοήσουν τους στόχους τους». Ο ίδιος προέβλεψε ότι η αφγανική κυβέρνηση και οι νοτοϊκές δυνάμεις θα δεχτούν παρόμοιες επιθέσεις στο μέλλον.

Ο πολεμικός ανταποκριτής της «The Telegraph» εκτιμά ότι «η επίθεση είχε ένα βασικό στόχο. Ήταν μια επίθεση αυτοκτονίας σχεδιασμένη για να δειξει ότι οι Ταλιμπάν μπορούν να επιτεθούν σε οποιαδήποτε εγκατάσταση του NATO ανεξάρτητα από το πόσο ασφαλής είναι». Και καταλήγει στο άρθρο του: «Αυτό που απασχολεί τους υπεύθυνους για την ασφάλεια της Camp Bastion είναι ποια θα είναι η επόμενη ενέργεια των Ταλιμπάν. Αν οι αντάρτες μπορούν να παραβιάσουν την ασφάλεια, ίως μπορούν να πλησιάσουν αρκετά κοντά στο αεροδρόμιο και να καταρρίψουν ένα αεροπλάνο που μεταφέρει στρατεύματα. Παρά το μεγάλο αριθμό απωλειών, η επίθεση στην Camp Bastion θεωρείται επιτυχία των Ταλιμπάν και, όπως ο IRA, μια άλλη αντάρτικη ομάδα, πεπειραμένη στο να εκμεταλλεύεται τα κενά ασφάλειας, οι Ταλιμπάν επαναλαμβάνει μόνο επιτυχίες, ποτέ αποτυχίες».

**Ανέστειλαν τις
κοινές επιχειρήσεις**

Παράλληλα, δυναμώνει ο πονοκέφαλος που προκαλεί στα αμερικανονατοϊκά επιτελεία η κατακόρυφη και συνεχής αύξηση των επιθέσεων εναντίον νατοϊκών στρατιωτών από αφγανούς στρατιώτες και αστυνομικούς.

Μόνο το Σαββατοκύριακο 15-16 Σεπτέμβρη έπεσαν νεκροί από πυρά αφγανών συναδέλφων τους έξι νατοϊκοί στρατιώτες και δύο τοντρικούς.

επεχείρησε ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα, διώχνοντας από το στρατό όσους είχαν συγγενείς που ζούσαν στο Πακιστάν, μέτρο που στην πορεία απόνησε, γιατί θα είχε ως αποτέλεσμα το διώδιμο μεγάλου αριθμού στρατιωτών. Το επόμενο μέτρο ήταν η συγκρότηση από τη νατοϊκή διοίκηση ενός ειδικού σώματος «φρουρών-αγγέλων», από πάνοπλους νατοϊκούς στρατιώτες που παρακολουθούν κάθε ομάδα νατοϊκών και αφρανών στρατιωτών και αστυνομικών, ακόμη και την ώρα του ύπνου, με την ελπίδα να εντοπίσουν τυχόν ύποπτους και να τους εξοντώσουν έγκαιρα. Επειδή κανένα από τα μέτρα αυτά δεν έχει αποδώσει, η αμερικανονατοϊκή διοίκηση ανακοίνωσε στις 2 Σεπτεμβρίου ότι στοματά επ' αόριστον την εκπαίδευση νεοσύλλεκτων στον αφγανικό στρατό και την αστυνομία, προκειμένου να επανεξεταστεί η διαδικασία στρατολόγησης και να γίνει αυστηρότερος έλεγχος των τελευταίων 27.000 νεοσύλλεκτων για τυχόν σχέσεις με τους Ταλιμπάν. Λίγες μέρες αργότερα, το αφγανικό υπουργείο Αμυνας ανακοίνωσε ότι έχουν συλληφθεί ή διωχθεί εκατοντάδες αφρανοί στρατιώτες και αστυνομικοί που θεωρήθηκαν ύποπτοι για διασυνδέσεις με τους Ταλιμπάν ή άλλες ομάδες ανταρτών. Ομως μετά τις επιθέσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου, ούτε αυτό το μέτρο θεωρείται αρκετό και η αμερικανονατοϊκή διοίκηση ανακοίνωσε στις 18 Σεπτεμβρίου ότι αναστέλλει επ' αόριστον όλες τις κοινές αφρανονατοϊκές επιχειρήσεις, στις οποίες συμμετέχει δύνομη μικρότερη του τάγματος (800 αντρών), δηλαδή τη συντριπτική πλειοψηφία των επιγειούσεων.

Τα μέτρα αυτά και ιδιαίτερα η τελευταία απόφαση αποκαλύπτουν σ' όλο της το μέγεθος την αποτυχία της αμερικάνικης στρατηγικής εξόδου από το βάθο του Αφγανιστάν, η οποία στηρίζεται στη συγκρότηση, την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό ισχυρού αφγανικού στρατού και αστυνομίας, που θ' αναλάβουν σταδιακά μέχρι το τέλος του 2014 άλλη την ευθύνη «ασφάλειας» της χώρας και θα λειτουργούν ως προπύργιο εναντίον των Ταλιμπάν. Επίσης, η απόφαση αναστολής των κοινών επιχειρήσεων αποτελεί σημαντικό προπαγανδιστικό όπλο για τους Ταλιμπάν, γιατί επιβεβιώνει την αποτελεσματικότητα της τακτικής τους, ενώ αντίθετα μεγαλώνει τη δυσπιστία, την κορχυποψία και την εχθρότητα ανάμεσα στα νατοϊκά στρατεύματα και στους αφγανούς εταίρους τους, οι οποίοι τώρα έχουν ν' αντιμετωπίσουν μεγαλύτερες δυσκολίες και επωμίζονται περισσότερο βάρος στις στρατιωτικές επιχειρήσεις.

Η δύναμη βγαίνει απ' τις γροθιές

Οσκληρός αγώνας των νοτιοαφρικανών μεταλλωρύχων απέδωσε τους πρώτους καρπούς στη ματωμένη Μαρικάνα. Την περασμένη Τρίτη το βράδυ, η εταιρία Λόνγκιν αποδέχτηκε αυξήσεις στους μισθούς μεταξύ 11% και 22%, που θα τεθούν σε εφαρμογή από την 1η Οκτώβρη, και έδωσε επίσης 2.000 ραντ (185 ευρώ) αποζημίωση σε όλους τους απεργούς εργάτες. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της εταιρίας, οι αυξήσεις αυτές συμπεριλαμβάνουν τις προσυμφωνημένες αυξήσεις 9%-10% που θα ξεκινούσαν να εφαρμόζονται από τον Οκτώβρη, πράγμα που σημαίνει ότι οι επιπλέον αυξήσεις που αποδέχτηκε η εταιρία κυμαίνονται μεταξύ 1% και 11%. Αν και ο στόχος για ελάχιστο μισθό 12.500 ραντ (1.160 ευρώ), τρεις φορές επάνω από το σημερινό επίπεδο, δεν επιτεύχθηκε, μπορούμε να μιλήσουμε για μια πρώτη νίκη των απεργών. Μια νίκη διόλου ευκαταφρόνητη, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι εργάτες δεν είχαν ν' αντιμετωπίσουν μόνο τις δυνάμεις καταστολής, που το περασμένο Σάββατο έπνιξαν για μια ακόμα φορά στα χη-

μικά τους διαδηλωτές και πραγματοποίησαν εφόδους σε σπίτια κατάσχοντας «πολεμοφόρδια» των απεργών, αλλά και τη φιλοκυβερνητική συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που στις 6 Σεπτεμβρίου είχε υπογράψει «ειρηνευτική» συμφωνία με την εταιρία και καλούσε τους εργάτες να γυρίσουν πίσω στη δουλειά.

Ομως, οι εργάτες δεν υπέκυψαν, αφηφώντας όλες τις απειλές και τις κινδυνολογίες ότι δήθεν θα χάσουν τη δουλειά τους. Συμβολή σ' αυτή τη νίκη είχε το μη κυβερνητικό συνδικάτο (AMCU) και ο πρώην προέδρος της νεολαίας του κυβερνώντος Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου (ANC), Τζούλιους Μαλέμα, που καλούσε σε συνέχιση της απεργίας, καταγγέλλοντας το

αστυνομικοί είχαν περικυλώσει το ορυχείο για να το περιφρουρήσουν.

Μ' αυτά τα δεδομένα μπορούμε να μιλάμε για νίκη, ακόμα κι αν οι μισθοί δεν έφτασαν στο στόχο των 12.500 ραντ (1.160 ευρώ), πρόγμα εξαιρετικά δύσκολο, ιδιαίτερα σε εποχή κρίσης, όμως σε ορισμένες περιπτώσεις τον πλησίασαν, όπως π.χ. για τους χειριστές κομπρεσέρ σε βράχους που ο μισθός τους από 9.063 ραντ (840 ευρώ) ανέβηκε στα 11.078 ραντ (1.027 ευρώ). Πρόγμα που δείχνει ότι ο ανυποχώρητος αγώνας αποφασισμένων ανθρώπων μπορεί να έχει αποτελέσματα ακόμα και στις ποδικές συνθήκες. Η νίκη αυτή των απεργών της Μαρικάνα ανοίγει το δρόμο και για τους απεργούς άλλων εταιριών να πετύχουν αυξήσεις. Οι απεργίες έχουν αρχίσει να εξαπλώνονται και στα ορυχεία χρωμάτου με το ίδιο αίτημα (βασικό μισθό 12.500 ραντ) από την προηγούμενη Παρασκευή. Το πόσο θα επεκταθούν μένει να φανεί και θα εξαρτηθεί από την αποφασιστικότητα των απεργών να μη κάνουν πίσω με άδεια χέρια.

ΥΓ: Ενώ οι εργάτες ματώνουν για να φτάσουν στο... μυθικό ποσό των 12.500 ραντ το μήνα και δεν το πετυχαίνουν, την περασμένη Τρίτη ο «κομμουνιστής» πρόεδρος Ζούμα πέτυχε κι αυτός μια «αυξησούλω», μόλις 5.5%. Με τη μόνη διαφορά να βρίσκεται, βέβαια, στα απόλυτα νούμερα. Με την αύξηση που εγκρίθηκε από το κοινοβούλιο ο Ζούμα θα τασεπώνει γύρω στα 2.6 εκατομμύρια ραντ το χρόνο, τουτέστιν γύρω στα 217 χιλιάδες ραντ (20.000 ευρώ περίπου) μηνιαίως. Δηλαδή, 17 φορές το στόχο που είχαν βάλει οι εργάτες ή πάνω από 50 φορές το βασικό μισθό ενός μεταλλωρύχου (που κυμαίνεται γύρω στα 4.000 ραντ ή 370 ευρώ). Πάνω απ' όλα η... κοινωνική δικαιοσύνη!

Στα βήματα του Μουμπάρακ

Νομοσχέδιο που θυμίζει τον κακόφημο νόμο έκτακτης ανάγκης του καθεστώτος Μουμπάρακ ως προς τις εξουσίες που δίνει στην αστυνομία κατατέθηκε στο υπουργικό συμβούλιο από τους υπουργούς Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της κυβέρνησης Μόρσι και αναμένεται να εγκριθεί από τον πρόεδρο Μοχάμεντ Μόρσι, που προέρχεται από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα. Το επίμαχο νομοσχέδιο, με τίτλο «Προστατεύοντας την κοινωνία από τους επικίνδυνους ανθρώπους», όπως ο νόμος έκτακτης ανάγκης, δίνει στην αστυνομία το δικαίωμα να συλλαμβάνει πολίτες χωρίς αποδείξεις και κατηγορίες και στο υπουργείο Εσωτερικών τη δυνατότητα να επιβάλλει καν' οίκον περιορισμό σε πολίτες μέχρι και για 30 μέρες, καθώς και το δικαίωμα να θέτει υπό παρακολούθηση ύποπτους ή να τους επιβάλλει να εκτελούν κοινωνική υπηρεσία για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα.

Ο νέος νόμος είναι τόσο γενικός που μπορεί να ερμηνεύεται κατά το δοκούν, δίνοντας στο κράτος τη δυνατότητα να ποινικοποιεί διαδηλώσεις και εργατικές κινητοποιήσεις, ακόμα κι όταν κινούνται μέσα στα

μένων σε απεργία. Ο συγκεκριμένος κλάδος βρίσκεται σε απεργία εδώ και μερικές μέρες, ζητώντας αυξήσεις στους μισθούς.

Τα ζητήματα που έθεσε επί τάπητος η λαϊκή εξέγερση του 2011 δεν βρίκαν απαντήσεις και σε συνδυασμό με τον ριζοσπαστισμό που αναπτύχθηκε σε ένα τμήμα της αιγυπτιακής εργαζόμενης κοινωνίας προμηνύουν νέο λαϊκό ξεσηκωμό, απέναντι στον οποίο θωρακίζεται το αιγυπτιακό αστικό κράτος, πάντοτε διο στην ουσία και το ρόλο του, αλλά με διαφορετικό διαχειριστή πλέον.

Τη θανατική ποινή για τη Γάζα φαίνεται να έχει αποφασίσει η νέα κυβέρνηση της Αιγύπτου, που προ-

χωρά πυρετωδώς στο κλείσιμο πολλών τούνελ στα σύνορα με τη Γάζα. Αυτό βροντοφόρωναξαν εκατοντάδες Παλαιστίνιοι στα σύνορα, βλέποντας πολλά τούνελ να κλείνουν από τις αιγυπτιακές συνοριακές δυνάμεις ασφαλείας. Ενας από τους ιδιοκτήτες τούνελ δήλωσε στο Ρόιτερς: «Οι αιγυπτιακές δυνάμεις ασφαλείας δουλεύουν μέρα και νύχτα για να σφραγίσουν τα τούνελ. Σε μία περιοχή των συνόρων έχουν κλείσει 180 τούνελ».

Θυμίζουμε ότι τα τούνελ αποτελούν την κύρια πηγή τροφοδοσίας προϊόντων στους κατοίκους της αποκλεισμένης (από το 2007) Γάζας, μιας και

Ευθυγράμμιση α'λα αμερικέν

τα εμπορεύματα που διακινούνται από τα συνοριακά περάσματα περνούν με το σταγονόμετρο από τους ισραηλινούς ελέγχους. Η κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα ζήτησε από την αιγυπτιακή κυβέρνηση τη δημιουργία μιας ελεύθερης εμπορικής ζώνης με την Αίγυπτο, χωρίς όμως να έχει ακόμα λάβει καμία απάντηση. Την Τρίτη, αντιπροσωπεία της Χαμάς, με επικεφαλής τον ίδιο τον ηγέτη της, Χάλεντ Μισάλ, αλλά και τον Μαχμούντ Ζαχάρ, συναντήθηκε με αιγυπτιακό υπουργό και επικεφαλής σε θέματα ασφαλείας και συζήτησε μαζί του το ζήτημα της άρσης του αποκλεισμού. Οπως αναφέ-

■ Ισραηλινές φυλακές Παλαιστίνιοι απεργοί πείνας κοντά στο Θάνατο

ΟΣαμίρ Μπαρκ, ο Χασάν Σαφάντι και ο Αϊμάν Σαράουνεχ, τρεις από τους τελευταίους παλαιστινίους απεργούς πείνας ενάντια στο καθεστώς διοικητικής κράτησης, νοσηλεύονται σε πολύ κρίσιμη κατάσταση σε ισραηλινό νοσοκομείο. Οι δυο πρώτοι ήταν στην αρχική ομάδα των παλαιστινίων κρατούμενων στις ισραηλινές φυλακές που ξεκίνησαν μαζική απεργία πείνας στις 15 του περασμένου Απριλίου, μέρα απελευθέρωσης του ηρωικού απεργού πείνας Χάντερ Αντνάν, συμβόλου των αγώνων ενάντια στη διοικητική κράτηση. Το αίτημα των απεργών ήταν η κατάργηση του καθεστώτος διοικητικής κράτησης που επιβάλλει το Ισραήλ σε παλαιστινίους αγωνιστές, φυλακίζοντάς τους χωρίς δίκη και χωρίς συγκεκριμένο χρόνο φυλάκισης, με την αιτιολογία ότι αποτελούν εχθρούς του Ισραήλ.

Οι πλειοψηφία των απεργών, εκ των οποίων και οι τρεις, σταμάτησε την απεργία πείνας στις 14 Μαΐου, μετά τη δεσμευση των σιωνιστών ότι θ' απελευθερώθουν. Μερικές μέρες μετά, οι Ισραηλινοί, παραβιάζοντας την συμφωνία, ανανέωσαν τη διοικητική κράτηση των Σαμίρ Μπαρκ και ο Χασάν Σαφάντι. Οι τελευταίοι άρχισαν νέα απεργία πείνας στις 21 Μαΐου (το Μάιο ο Μπαρκ και ακολούθησε τον Ιούνιο ο Σαφάντι), η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Η ιστορία του Αϊμάν Σαράουνεχ είναι λίγο διαφορετική. Ανήκει στους παλαιστινίους πολιτικούς κρατούμενους που απελευθερώθηκαν τον Οκτώβριο του 2011, στη μεγάλη ανταλλαγή παλαιστινών πολιτικών κρατούμενων με τον αιχμάλωτο της παλαιστινικής αντίστασης ισραηλινό Σαλάτ. Ο Αϊμάν συνελήφθη εκ νέου από τους σιωνιστές λίγους μήνες μετά, τον Ιανουάριο του 2012, και έκτοτε βρίσκεται κι αυτός σε καθεστώς διοικητικής κράτησης. Τον Ιούλιο αποφάσισε να αρχίσει κι αυτός απεργία πείνας.

Η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού προειδοποίησε την Παρασκευή 14 Σεπτεμβρίου ότι οι απεργοί βρίσκονται κοντά στο θάνατο και κάλεσε τους σιωνιστές να δώσουν άμεσα λύση στο πρόβλημα.

Στη φωτογραφία ο Χασάν Σαφάντι.

ρει το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης, επικαλούμενο πηγές μέσ

Νέο ξεκίνημα

Πέρασε κι αυτή η βδομάδα χωρίς να μάθουμε τα νέα μέτρα. Στην πραγματικότητα, βέβαια, τα ξέρουμε. Ξέρουμε το χαρακτήρα τους, ξέρουμε την προοπτική τους, ξέρουμε πώς δεν πρόκειται να είναι τα τελευταία (όπως δεν ήταν και όλα τα προηγούμενα «πακέτα», που πάντοτε ανακοινώνονταν με τη διευκρίνιση ότι «αυτά τα μέτρα είναι τα τελευταία»).

Κι όμως, σε πολύ κόσμο επικρατεί αναμονή.
Αναμονή που αντανακλά ήττα, υποταγή,
ατομικισμό: περιμένουν να δουν πόσο θα τους
πλήγξουν ατομικά.

Υπάρχει, όμως, και π... συλλογική αντίδραση. Η ΣΕΕ και ο ΑΔΕΔΥ αποφάσισαν ν' απαντήσουν με 24ωρη απεργία. Πριν ακόμα ανακοινώθουν τα μέτρα. Δε γινόταν να περιμένουν άλλο, δέχονταν πιέσεις από άλλες μερίδες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας [εξεκίνησαν οι δυνάμεις του Περισσού και ακολούθησαν αυτές του ΣΥΡΙΖΑ]. Οταν φτάσει η μέρα να ψηφιστούν στη Βουλή τα μέτρα, αναμφίβολα θα έχουμε... κλιμάκωση. Μπορεί και 48ωρη απεργία, μπορεί και περικύκλωση της Βουλής. Και μετά, όπως καταλαβαίνετε, τα κεφάλια μέσα...

Οι δυνάμεις που άσκησαν πίεση για την κίρυξη αυτής της απεργίας την παρουσιάζουν σαν κάτι το διαφορετικό. Αν σκεψτούμε πόσες ανάλογες 24ωρες απεργίες, την τελευταία τριετία, τις παρουσίασαν σαν κάτι το διαφορετικό, σαν νέο ξεκίνημα, σαν αφετηρία της αντεπίθεσης και άλλα τέτοια ηχηρά και αρκούντως... πολεμοχαρή, δε θα δώσουμε καμιά σημασία στα λεγόμενά τους. Δεν είναι δυνατόν οι θεσμολάγνοι, οι υπερασπιστές της αστικής νομιμότητας και της κοινωνικής γαλήνης, οι ψηφιοθήρες, να θέλουν και να σχεδιάζουν τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που έκαναν μέχρι τώρα.

Μπορεί να είναι «διαφορετική» αυτή η απεργία; Υπό τις παρούσες συνθήκες, μάλλον όχι. Εκτός αν έχουμε τέτοια γεγονότα που θα κάνουν την κυβέρνηση να «πονέσει» πάρα πολύ. Γεγονότα όχι μειοψηφικά, αλλά πλειοψηφικά.

Και πάλι, όμως, θα παραμείνει το ερώτημα: το «διαφορετικό» συνίσταται σε συγκρούσεις κάποιων ωρών, έστω πημερών; Οσο σημαντικό κι αν θα είναι, εκ των πραγμάτων, ένα τέτοιο γεγονός, η σημαντικότητά του θα μειωθεί μέχρι εξαφάνισης χωρίς πολιτική συνέχεια, χωρίς προοπτική ταξικής και πολιτικής ανασύνταξης του εργατικού κινήματος.

Γ' αυτό και το «διαφορετικό» δεν πρόκειται να έρθει μέσα από κινήσεις την πρωτοβουλία των οποίων έχουν οι δυνάμεις του συστήματος και οι οποίες αναπαράγουν τη συνδικαλιστική και πολιτική μιζέρια, με στόχο μια ακόμη κυβερνητική εναλλαγή. Το «διαφορετικό» θα έρθει με κινήσεις από τα κάτω, κινήσεις που θα θέτουν επί τάπτως την πολιτική οργάνωση του προλεταριάτου, για να μπορέσει αυτό να αντεπιτεθεί οργανωμένα, με σχέδιο, ως τάξη απέναντι στην τάξη που του ρουφάει τον ιδρώτα και τώρα το πατάει στο λαιμό, για να υποταχτεί σήμερα και για πολλές γενεές στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Μπροστά, ο δήμαρχος της γερμανικής πόλης Χέρμπολτσχάιμ με τον αέρα του ιμπεριαλιστή. Πίσω του, σαν κακομοίρης, ο δήμαρχος της ισπανικής Ολίβα. Στα καθίσματα, 109 άνεργοι, από τους οποίους ο Γερμανός διάλεξε 18, για να δουλέψουν στη Γερμανία. Βλέπετε, ο γερμανός δήμαρχος έχει από χρόνια διαλέξει την Ολίβα ως τόπο των διακοπών του και έχει γίνει η απαραίτητη «αδελφοποίηση» των δύο δήμων.

Αλλοτε, διάλεγαν τους μετανάστες με τον τρόπο που παλιότερα διάλεγαν τους δούλους. Τώρα, το κάνουν με στιλ, φροντίζοντας να διαφριμίζουν τη μεγαλοψυχία και τη γενναιοδωρία τους.

■ Πληρωμένη απάντηση

Πληρωμένη απάντηση έδωσε η Μέρκελ σε ανταποκριτή ελληνικής φυλλάδας, που την περασμένη Δευτέρα τη ρώτησε αν οι αποφάσεις για την Ελλάδα θα ληφθούν στη βάση της έκδεσης των τεχνοκρατών της τρόικας, χωρίς να παρθούν υπόψη ευρύτερες ευρωπαϊκές ή γεωστρατηγικές παράμετροι. «Δεν συμμερίζομαι την άποψη ότι πρόκειται για κάποιους τεχνοκράτες», δήλωσε εξαρχής η γερμανίδα καγκελάριος, για να συμπληρώσει: «Δεν είναι μια μοχδηρή επινόηση, αλλά είναι οι δικοί μας απεσταλμένοι προκειμένου να δώσουν σε εμάς τους πολιτικούς μια βάση για τη λήψη απόφασης». Καταλήγοντας, δήλωσε στεγνά, ότι «υπάρχουν καθαρές συμφωνίες που έχουν γίνει με την ελληνική κυβέρνηση και μάλιστα όχι πρίν από 20 χρόνια, αλλά πριν άνοιξη αυτού του έτους. Το ζητούμενο τώρα είναι αν αυτές οι συμφωνίες υλοποιούνται ή όχι».

■ Ωριμο φρούτο

Απορρίπτει ο ΣΥΡΙΖΑ την τακτική του ώριμου φρούτου, σε σχέση με την κυβέρνηση, είπε ο Τσίπρας. Οταν, όμως, ρωτήθηκε αν ζητάει εκλογές, έδωσε μια απάντηση «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Είπε: «Έκλογές έγιναν πριν από τρεις μήνες. Αν δέλαμε να ζητήσουμε εκλογές θα το λέγαμε χωρίς περιστροφές. Σ' αυτές τις εκλογές δόθηκε μια πολύ μεγάλη ευκαιρία στον ελληνικό λαό, μια ευκαιρία που χάθηκε κάτω από την πίεση των εκβιασμών, των τρομοκρατικών διλημμάτων αλλά και της εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Σ' αυτές τις εκλογές χάσαμε τη δυνατότητα σήμερα να έχουμε μια κυβέρνηση που θα μπορεί να κερδίσει όσα δικαιούται ο ελληνικός λαός, που θα μπορούσε να κερδίσει όσα και άλλοι κερδίσαν

■ Εγκώμιο στη μάσα

Την πρώτη βδομάδα του Σεπτέμβρη, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης εξέδωσε πανηγυρική ανακοίνωση με τίτλο «Προτεραιότητα η στήριξη των ελληνικών ζωοτροφών και η επιστροφή των ελληνικών οσπρίων στο τραπέζι». Η ανακοίνωση εκδόθηκε για να ενημερώσει για τη συνάντηση ανάμεσα στον Γιαννακόπουλο και τον επικεφαλής της Greenpeace, Νίκο Χαραλαμπίδη. Οπως σημειωνόταν, «τόσο ο καθηγητής κ. Γιαννακόπουλος όσο και ο κ. Χαραλαμπίδης συμφώνησαν ότι η προώθηση της καλλιέργειας των οσπρίων και της καλλιέργειας ελληνικών πρωτεΐνουχων κτηνοτροφικών φυτών για την παραγωγή ζωοτροφών, συμβάλλει στην εξισορρόπηση του ελλειμματικού

■ Οσφρηση ασθενής

Η σκληρή δύλωση δεν ήρθε από τη Μέρκελ ή τον Σόιμπλε, αλλά από τον «μεγάλο φίλο της Ελλάδας» Πιερ Μοσκοβισί: «Όλα τα μάτια είναι στραφμένα στην Ελλάδα. Η Ελλάδα ανήκει στην Ευρωζώνη, αλλά δεν μπορεί να παραμείνει με οποιοδήποτε τίμημα. Γι' αυτό η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να καταβάλει προσπάθειες. Ομως, εάν το κάνει, τότε θα πρέπει να έχουμε οριστικές λύσεις για την Ελλάδα στην Ευρωζώνη».

Μόνο τα –κατά τα άλλα ευαισθητα– ρουδούνια των Συρίζαίων δεν οσφραίνονται τη μπόχα που φέρνει ο «νέος αέρας» που άρχισε να πνέει στην Ευρώπη, μετά τη νίκη του Ολάντ και των γύλλων σοσιαλδημοκρατών. Βλέπετε, ήταν αυτοί που παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό με τον «νέο αέρα» που θα έφερναν ο Ολάντ και η κλίση του στην ΕΕ. Τώρα, που ο νέος αέρας φέρνει μπόχα, αυτοί έκλεισαν τα ρουδούνια τους και φράγισαν τα στόματά τους. Ενώ αν τέτοιες δηλώσεις πις έκανε το γερμανικό πρετεικό διδύμο ή αυστριακή Φέχτερ, θα μας είχαν ξεκουφάνει εις τις καταγγελίες τους.

εμπορικού ισοζυγίου της χώρας, στηρίζει τη βιώσιμη γεωργία και τα τοπικά παραδοσιακά προϊόντα, προσφέρει σημαντικές αναπτυξιακές ευκαιρίες και υποστηρίζει την αειφορία».

Πέρα από τη μπουρδολογία [η οποία είναι απαραίτητη, όπως δα δούμε], τι δουλειά έχει ο υπουργός να συζητά με τη Greenpeace ένα αγροτικό δέμα; Να συζητούσε με τίποτα ομάδες αγροτοπατέρων πάει στο διάλογο, αλλά με τη Greenpeace; Η απάντηση στο εύλογο ερώτημα βρίσκεται στην τελευταία παράγραφο της ανακοίνωσης που αναφέρει: «Στο πλαίσιο αυτό θα πρωθητούν δράσεις και προγράμματα για την ανάδειξη των εξαιρετικής ποιότητας ελληνικών παραδοσιακών προϊόντων, των προϊόντων ονομασίας προέλευσης (ΠΟΠ) και γεωγραφικής ένδειξης (ΠΓΕ), που πρωθυπότηταν την αειφόρο ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος».

Μύρισε παραδάκι για προπαγανδιστικά προγράμματα, μύρισε μάσα και οι ΜΚΟ τύποι Greenpeace ξέρουν πώς δουλεύει η μηχανή. Ξέρει και ο υπουργός, βέβαια, ότι άμα εξασφαλίζεις τη μάσα την επιούσια στα λαμπίγματα των ΜΚΟ, αυτά σου εξασφαλίζουν την πολιτική σου διαφήμιση.

■ Αισχρή διγλωσσία

Δεν πρόκειται να συναινέσει ο ΣΥΡΙΖΑ στην επιμήκυνση, αν αυτή συμφωνθεί από την κυβέρνηση και τους δανειστές. Αυτό δήλωσε ο Τσίπρας στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Θεσσαλονίκη. Και μεις δυμηδήκαμε την πρόσφατη ερώτηση που επέβαλε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Χουντής προς την Κομισιόν, με την οποία εξέφραζε την αγωνία του κόμματός του γιατί δεν δίνεται η επιμήκυνση. Τη δυμίζουμε:

«Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και του δημόσιου διαλόγου που πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα, αναδείχτηκε, σχεδόν από όλα τα κόμματα, η ανάγκη για επαναδιαπραγμάτευση ορισμένων αποφάσεων που είχαν ληφθεί στο παρελθόν στα πλαίσια του μνημονίου. Στο πλαίσιο αυτό, εκπιμήδηκε ότι ήταν αναγκαία η χρονική επέκταση του χρονοδιαγράμματος επίτευξης της "επιδυμητής" δημοσιονομικής προσαρμογής. Ερωτάται η Επιτροπή: Με δεδομένα τα ανωτέρω, πώς σχολίάζει το αίτημα χρονικής επιμήκυνσης για επίτευξη των στόχων δημοσιονομικής προσαρμογής; Ποιο είναι το κόστος μιας τέτοιας επιμήκυνσης;».

Είναι περιπτώ να ρωτήσουμε ποια από τις δυο δέσεις ισχύει. Απλά σημειώνουμε για μια ακόμη φορά, ότι η διγλωσσία στην πιο αισχρή μορφή της βρίσκεται στο πολιτικό DNA του ΣΥΡΙΖΑ. Πριν από ένα μήνα, όταν δόλοι οι παράγοντες της ΕΕ έλεγαν πως αποκλείται να υπάρξει επιμήκυνση, ο ΣΥΡΙΖΑ βγήκε μπροστά σαν υπέρμαχος της. Τώρα, που όλοι μιλούν, εμμέσως πλην σαφώς, για επιμήκυνση, ο ΣΥΡΙΖΑ το γυρίζει και δηλώνει πως δεν συμφωνεί.

■ Τίμησαν τους προγόνους τους

«Τίμη στους Χίτες και τους ταγματασφαλίτες» φώναζαν οι οπαδοί των νεοναζί που μαζεύτηκαν στην «Πηγάδα» του Μελιγαλά την περασμένη Κυριακή. Ετοι μπράβο, να αποκαλύπτεστε. Να μην μας το παίζετε πατριώτες. Απόγονοι των δωσίλογων της κατοχής είστε. Απόγονοι των Χίτων και των Ταγματασφαλίτων, που υπηρετούσαν υπό γερμανική διοίκηση, χτυπώντας όχι τους αντάρτες [μ' αυτούς δεν είχαν τον κώλο να τα βάλουν τα μοναρχοφασιστικά δραστήρια], αλλά τις οικογένειές τους και μεμονωμένους αγωνιστές που έπεφταν στα χέρια τους. Απόγονοι του Παπαδόγκωνα, που έστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα στον Χίτλερ «επί τη διασώσει του».

ΥΓ: Φυσικά, στο δελτίο Τύπου που εξέδωσαν, δεν ανέφεραν τίποτα για τα συνθήματα τιμής στους δωσίλογους.

■ Πρωθυπουργικό lifestyle

Οταν ο δάμαλος συνετρίβη στις εκλογές του 2009, άρχισαν τα «ρεπορτάζ δάμαλου» για τις εκδρομές που έκανε στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το καλοκαίρι έχουν ήδη αρχίσει τα «ρεπορτάζ Γιωργάκη», με λεπτομέρειες για κάθε τόπο διακοπών που επισκέφτηκε. Μέχρι και τη μακρινή Βοστώνη έφτασε η χάρη τους, με ρεπορτάζ απέριου κάλλους σαν αυτό που ακολουθεί: «Το ζευγάρι, απελευθερωμένο από την ασφυκτική αρνητική δημοσιότητα της Ελλάδας, έχει την ευκαιρία να απολαύσει σπιγμές ηρεμίας και ξεκούρασης μακριά από τις πορείες διαμαρτυρίας και τις εικόνες εξαδίλωσης του κέντρου της Αθήνας. Τα περιποιημένα πάρκα, τα μικρά ρεστοράν με κουζίνες από όλο τον κόσμο και οι όμορφες γειτονίες της περιοχής Κέμπριτζ της Βοστόνης είναι μερικές μόνο από τις επιλογές του Γιώργου και της Αντας Παπαδρέου. Ο ποταμός Τσαρλς, επίσης, δίνει τη δυνατότητα στον λάτρη των σπορ να επιδίδεται στο αγαπημένο του άθλημα, το κανό, ενώ οι άνετοι δρόμοι κάνουν τις βόλτες με το ποδήλατο απολαυστικές. Επίσης, ο πρώην πρωθυπουργός έχει και τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τις αθλητικές εγκαταστάσεις του πανεπιστημίου, που περιλαμβάνουν γυμναστήριο με υπερσύγχρονα όργανα γυμναστικής και πισίνα ολυμπιακών διαστάσεων».

Aν ήταν πωλητής σε επαρχιακό παζάρι θα φώναζε «πάρε κόσμε, τζάμπιτα τα βάλαμε». Ως αρχηγός πολιτικού κόμματος που διεκδικεί την εξουσία ήταν υποχρεωμένος να τα πει κομψά. Υπάρχουν, βλέπετε στην πολιτική μνήμη και εκείνα τα «Τσοβόλα, δώσ' τα όλα» και «Λεφτά υπάρχουν», που δεν επιδέχονται συγκρίσεις. Γι' αυτό και οι λογογράφοι του Α. Τσίπρα τους έγραψαν μια ομιλία δομημένη δήθεν με αυστηρό προγραμματικό λόγο. Παράλληλα, διανέμονται αικόμα και πον παρέ «γραμμής», προσπάθησαν να πείσουν ότι ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη παρουσίασε ένα πρόγραμμα περισσότερο επεξεργασμένο.

Αν τα αιτήματα υπό μορφή συνθημάτων αποτελούν προγραμματική επεξεργασία, τότε πάμε πάσσο. Οντως, σ' αυτό το επίπεδο οι λογογράφοι του Τσίπρα πέτυχαν απόλυτα. Είχαν κάποια υπόδοχη για τον καθένα. Και επειδή περίμεναν την ερώτηση «πού θα βρείτε

δείξουμε την αντιδραστικότητα των υποσχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ και την πολιτική αφέλεια όσων τις πιστεύουν.

Σε ολόκληρη την «προγραμματική» ομιλία του Τσίπρα δεν υπήρχε ούτε η παραμικρή αντικαπιταλιστική αιχμή, ούτε η παραμικρή αντι-ΕΕ αιχμή. Διακριμένος στόχος είναι και περιμένει να καταστεί η Ελλάδα «θεσμικά ισότιμος εταίρος, με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις που απορρέουν για όλα τα κράτη-μέλη από τις ευρωπαϊκές Συνθήκες». Πέρα από το απραγματοπόιητο της θεσμικής ισότητας ανάμεσα σε αστικά κράτη που εκπροσωπούν πολύ άνισα μεγέθη κεφαλαιοκρατικής ισχύος, εδώ έχουμε και μια προσπάθεια να απαλλαγεί το ιμπεριαλιστικό οικοδόμημα της ΕΕ από κάθε ευθύνη και να φορτωθεί η ευθύνη, κατά κάποιο μεταφυσικό τρόπο, στο Μνημόνιο. Πώς θα γίνει η Ελλάδα (και όχι μόνο αυτή) ισότιμη με ιμπεριαλιστικές χώρες όπως η Γερ-

νομικών έναν τραπεζίτη, ενδιαφέρεται πρωτίστως για τη χαμηλή φορολόγηση των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Βέβαια, για να μην είμαστε άδικοι, πρέπει να πούμε ότι πουθενά στην ομιλία του ο Τσίπρας δεν μιλησε για φορολόγηση των επιχειρήσεων. Μιλούσε γενικά και αριστα για φορολόγηση του πλούτου, υπονοώντας τις προσωπικές περιουσίες των καπιταλιστών. Ξέρουμε, όμως, πολύ καλά, ότι οι επιχειρήσεις έχουν χίλιους δυο τρόπους να φοροδιαφεύγουν νόμιμα, για λογαριασμό των μεγαλομετόχων και διαχειριστών τους. Και γ' αυτό δεν ακούσαμε κουβέντα από τον Τσίπρα.

Ακόμα και για τη διαλυμένη αγροτική παραγωγή είχε υποσχέσεις ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Υποσχέθηκε «αναβάθμιση της αγροτικής παραγωγής» με «επανα-

Μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκός καπιταλισμός;

τα λεφτά», είχαν εκ των προτέρων γράψει την απάντηση: από την πάταξη της φοροδιαφυγής, μέσω του περιουσιολόγου. Οποία πρωτοτυπία! Θα παρακαλούσαμε ν' ανατρέξετε σε όλες τις υπάρχουσες πηγές και να μας βρείτε έστω ένα κόμμα που βάndize προς την κυβερνητική εξουσία και να μην υποσχέθηκε κοινωνική δικαιούση με πόρους από την πάταξη της φοροδιαφυγής. Ακόμα και ο δεξιός Καραμανλής, που πάσχιζε να εμφανιστεί σαν «μεσαίοχωρίτης», υποσχόταν πριν τις εκλογές του 2004 μονιμοποίηση 250.000 συμβοσιούχων, με πόρους που θα εξασφαλίζει από την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Ναι, αλλά εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους, εμείς είμαστε αριστεροί και θα τηρήσουμε τις υποσχέσεις μας, απαντώντας σε όλες τις πηγές της πρόσφατης προεκλογικής περιόδου. Ανθρώποι που πολιτικά συμπεριφέρονται με τη λογική καρκινοπαθούς σε τελευταίο στάδιο, που περιέχεται τις εκκλησίες και την προστασία των κατωτότερων της κεφαλαίας τους κάπου αλλού. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει στους καπιταλιστές ότι θα τους επιβάλει βαριά φορολογία για να χρηματοδοτήσει κοινωνικές ανάγκες. Γιατί να το δεχτούν και να μη ξεγράψουν την Ελλάδα από το χάρτη των επενδυτικών τους σχεδίων; Οταν ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις σηκώθηκαν και πήγαν στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, γεμίζοντας τη Μακεδονία και τη Θράκη με στρατιές ανέργων, υπάρχει περίπτωση να έρθουν νέες επενδύσεις, που θα πρέπει να μην είναι ληστρικές και να πληρώνουν περισσότερο φόρο;

■ Πετρέλαιο θέρμανσης: όχι στο χαράτσι

Αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες ξεπερνά κάθε φαντασία. Βγαίνουν οι δήμαρχοι διάφορων πόλεων της χώρας και κραυγάζουν: Γιατί βάζουν το Σουφλί στην ίδια μοίρα με την Αλεξανδρούπολη; Γιατί δεν βάζουν τα Γιάννινα στην ίδια μοίρα με την Κοζάνη; Το νησί μας έχει και ορεινά χωριά, δεν μπορεί να μας βάζουν στην τέταρτη ζώνη; Το Νευροκόπι είναι η πιο κρύα περιοχή της χώρας, δεν μπορεί να μπαίνει στην ίδια κατηγορία με τον υπόλοιπο νομό.

Η συγκυβέρνηση επιβάλλει ένα πρωτοφανές χαράτσι, εξώνοντας το πετρέλαιο θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης και οι δήμαρχοι, στους οποίους δίνουν καθημερινά βίζια τα ΜΜΕ, ερίζουν για τις λεπτομέρειες επιβολής του χαρατσιού, πουλώντας εκδούλευση στους δημότες τους. Τους λένε ότι αγωνίζονται να έχουν την καλύτερη μεταχείριση μέσα στο γενικό χαράτσωμα.

Αντί να ξεσκωθεί το σύμπαν ενάντια στην αφαίρεση ουσιαστικά ενός ανθρώπινου δικαιώματος (γιατί είναι ανθρώπινο δικαίωμα να μην παγώνει το χειμώνα), αυτοί μεταφέρουν τη συζήτηση στο πώς θα γίνει η μικρή επιστροφή φόρου, που είναι άγνωστο αν θα γίνει, πώς θα γίνει και ποιους θ' αφορά, δεδομένου ότι μηχανισμός δεν υπάρχει. Εποι, η συγκυβέρνηση αισθάνεται ευτυχισμένη, καθώς όλοι αποδέχονται τον φεύγοντα ισχυρισμό ότι δήθεν έτσι θα χτυπηθεί το λαθρεμπόριο και αποδέχονται το χαράτσι, συζητώντας για το «τυράκι» της επιστροφής.

■ Αξιος διάδοχος

Ο Μητσοτάκης έβαλε πάροι στον Μεϊμαράκη και τον υποχρέωσε να μην μετακινήσει το γραφείο του από τη Βουλή σε άλλο κτίριο και ο Κυριάκος γυρίζει τα ραδιοκάναλα βγάζοντας το πιο αποκρουστικό πρόσωπο του νεοφιλελευθερισμού. Τώρα που η Ντόρα έχει αποτραβήχτει και παίζει την κοσμοκαλόγρια, ο δρόμος είναι ανοιχτός για τον νεότερο των Μητσοτάκηδων να συνεχίσει τη λαμπρή διαδρομή του μητσοτακέικου. Αγαπημένο θέμα του τελευταία είναι η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. «Νομίζω –είπε από τη φιλόξενη συχνότητα του Αλαφούζου– ότι έχει έρθει πια η ώρα να αναθεωρήσουμε την άποψή μας για τη συνταγματική κατοχύρωση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων – και πιστεύω ότι το ζήτημα αυτό θα πρέπει να ανοίξει στην επόμενη συνταγματική μεταρρύθμιση».

■ Να και η φράξια

Στο ψηλό έχουν πάρει οι ΔΗΜΑΡίτες τον Βουδούρη. Κορυφαίο στέλεχος του κόμματος είπε στον Γ. Παπαχρήστου και αυτός το έγραψε στα «Νέα»: «Έγώ δεν σήκωσα ποτέ τον Παπανδρέου στα χέρια, ούτε τον αποθέωνα από το βήμα της Βουλής. Επίσης, εγώ δεν ψήφισα κανένα Μνημόνιο. Ούτε το πρώτο ούτε το δεύτερο». Πρόγιατι, έτσι είναι. Ο Βουδούρης υπήρξε από τους πιο σχαρακτηριστικούς γλείφτες του Παπανδρέου, στον οποίο άλλωστε χρωστάει την πολιτική του καριέρα (προηγουμένως ήταν ένας παντελώς άγνωστος που στιζόταν στο πρυτανείο ως ΠΕΣΥάρχης και προσπαθούσε να φτιάξει όνομα μέσω ΜΚΟ). Αυτό, όμως, δεν εμπόδισε τους ΔΗΜΑΡίτες να τον πάρουν στο κόμμα τους. Τους ενοχλεί τώρα που ο Βουδούρης τους πληρώνει με το ίδιο νόμισμα που πλήρωσε τον Παπανδρέου και τον Βενιζέλο. Ας πρόσεχαν.

Α, και κάτι άλλο. Βουδούρης και Μιχελογιαννάκης έγιναν τριπλέτα, παίρνοντας μαζί τους και τον Μουτσινά. Και μαζί με κοναδού ντουζίνες στελέχη από την περιφέρεια ετοιμάζονται να πραγματοποιήσουν συνδιάσκεψη, δημιουργώντας οργανωμένη φράξια μέσα στη ΔΗΜΑΡ. Και βέβαια, δηλώνουν ότι θα καταψηφίσουν τα μέτρα. Ετοιμάζονται, λοιπόν, για να την κάνουν όλοι μαζί την κατάλληλη στιγμή, αντί να διαπραγματευθούν κατά μόνας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αρα, μάλλον λάθεψαν (ή έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία) όσοι ΔΗΜΑΡίτες δηλώνουν ότι τους παίρνουν στο ψηλό.

■ Συγκολλητική γλίτσα

Ο Κουβέλης, πάντως, αλλού κοιτάζει. Οπως είχε δηλώσει σε συνέντευξή του, «δρυτικός στόχος της ΔΗΜΑΡ είναι η ανασύνθεση του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού σε μια πολιτική παράταξη μεγάλη, δυναμική και απαλλαγμένη από μικροκομματικές μεταφρίσεις». Κι ενώ ο όρος «δημοκρατικός σοσιαλισμός» περιλαμβάνει πρωτίστως το ΠΑΣΟΚ, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΔΗΜΑΡ αποφάσισε την περασμένη Τρίτη τις «πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν για το άνοιγμα του κόμματος στο χώρο του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας». Και ποιον όρισε καπετάνιο του εγχειρήματος; Τον Μπίστη που ως πρώην εκσυγχρονιστής του Σημίτη έχει όλη την απαιτούμενη συγκολλητική γλίτσα.

■ Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας

Εθαλαν τους λύκους να φυλάξουν τα πρόβατα

Στις 20 Ιούνη του 2012 ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ Α. Ανδρεαδάκης δημοσιοποίησε ανοικτό διαγωνισμό για την επιλογή αναδόχου του έργου «Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας». Καταρχάς, οφείλουμε να επισημάνουμε, ότι ο διαγωνισμός αυτός είναι πολυδάπανος, ενώ με την προκήρυξή του ο υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έδωσε την ευκαιρία να πάρουν μέρος οι εταιρίες που λυμαίνονται τα δασοπονικά έργα και διάφοροι καθηγητάδες που, ανάμεσα στ' άλλα, βοηθούν τις εταιρίες που προσφέρουν στο ΣΤΕ προκειμένου να διευρύνουν τα επιτρεπόμενα έργα στα δάση. Αν ο διαγωνισμός αυτός δεν ματαιωθεί, θα αποβεί καταστροφικός για το δασικό πλούτο και το περιβάλλον της χώρας.

Μέρος στο διαγωνισμό αυτό παίρνουν τελικά έξι γραφεία εταιριών που απαρτίζονται από καθηγητάδες και καπιταλιστικές εταιρίες που λυμαίνονται τις μελέτες για τους δασικούς χάρτες και άλλα δασοπονικά έργα. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες μας, φιγουράρουν τα ονόματα της «Κοινωφελούς εταιρίας» Θ. και Δ. Τσάτσου (μέλη της οποίας είναι τρανταχτά ονόματα υπουργών και καθηγητών), καθηγητών ΑΕΙ που χρημάτισαν και σύμβουλοι πρωθυπουργών, όπως η Β. Σιούτη που ήταν σύμβουλος του Γ.

Παπανδρέου στο Μαξίμου, ονόματα μελετητών-καπιταλιστών, όπως του μυστικού σύμβουλου της πρώην υπουργού Τ. Μπιρμπίλη, Ν. Χλύκα, καθώς και ονόματα πρώην Γενικών Διευθυντών Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, και μάλιστα ενός απ' αυτούς που λανσάρονταν ως υπερασπιστές των δασών.

Η δαπάνη του διαγωνισμού κοστολογήθηκε σκόπιμα στα

1.545 εκατ. ευρώ, προκειμένου να αμειφθούν πλουσιοπάροχο διαγωνισμό, προκειμένου να προσελκύσει τους κατάλληλους γ' αυτή την δουλειά παράγοντες της πιάτσας, πράγμα που πέτυχε.

Η δαπάνη του διαγωνισμού ορίστηκε μεν στα 1.545 εκατ. ευρώ, όμως στην προκήρυξη του διαγωνισμού (σελίδα 24) μπήκε διάταξη σύμφωνα με την οποία η δαπάνη αυτή μπορεί να αυξηθεί κατά 50%, δηλαδή κατά 772.500 ευρώ!

Σύμφωνα με διάταξη της προκήρυξης του διαγωνισμού, η δουλειά που έκανε η επιτροπή των δημοσίων υπαλλήλων (εν ενεργεία και συνταξιούχων) θα παραδοθεί δωρεάν στον ανάδοχο του έργου της Κωδικοποίησης της Δασικής Νομοθεσίας. Στη σελίδα 10 της προκήρυξης του διαγωνισμού αναφέρεται ρητά, ότι το αποτελεσμα των εργασιών των τριών ομάδων εργασίας, στις οποίες χωρίστηκε η επιτροπή από την προκήρυξη της Δασικής Νομοθεσίας, θα διαπονέη διατάξη στην ανάδοχο διαπονέη διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας, με πρόσχημα «την επίλυση χρόνιων ζητημάτων, την απλούστευση και άρση των αντιφάσεων, καθώς και τις ανάγκες του εκσυγχρονισμού, σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις και το κοινοτικό κεκτημένο». Αυτή η γενικόλογα διαπονέη διαπονέη διαπονέη του Αναδόχου δεν είναι η μοναδική και αναφέρεται ρητά στην ΕΝΟΤΗΤΑ 4 της προκήρυξης του διαγωνισμού (σελίδα 17 της προκήρυξης).

Από τη στιγμή λοιπόν που ο ανάδοχος θα είναι μία από τις έξι εταιρίες, που θα έχει στις γραμμές της κάποια από τα στελέχη που αναφέρομε στην αρχή, με την Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας θα γίνει «το έλα να δεις». Ο ΥΠΕΚΑ έβαλε τους λύκους να φυλάξουν τα πρόβατα.

Αρχίζει το πλιάτσικο

της Μηταράκης και Εξωτερικών Δημήτρης Κούρκουλας, ο γενικός γραμματέας Ιδιωτικών Επενδύσεων Πέτρος Σελέκος και ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας "Επενδύστε στην Ελλάδα" Στέφανος Ησαΐας.

Αυτά ανακοινώθηκαν από το Γραφείο Τύπου του Χατζηδάκη το απόγευμα της

περασμένης Πέμπτης. Κόντρα στη θέληση της τοπικής κοινωνίας, αδιαφορώντας για το περιβαλλοντικό έγκλημα που πρόκειται να συντελεστεί, η συγκυβέρνηση παραδίδει στο πλιάτσικο μιας τυχάρπταστης και εξαιρετικά ύποπτης εταιρίας μια περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, από τις λίγες που έχουν μείνει «απάτητες» στην ανατολική Κρήτη. Από το 1998 ομάδες ευαισθητοποιημένων κατοίκων κατάφεραν να μπλοκάρουν αυτ

KONTAKT

Νομοθετική φιγούρα για αφελείς

«Ολο αυτό το τρίμνο το οποίο περιγράφετε, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δώσει μια καθοριστικής σημασίας μάχη μέσα στη Βουλή για να αναδείξει ζητήματα, για να ελέγχει τη νομιμότητα άλλα και για να προτείνει ενολλακτικούς δρόμους. Μην ξεχνάτε ότι έχουμε καταθέσει τρεις προτάσεις νόμου σταν η κυβέρνηση μετά βίας έχει φέρει δύο νομοσχέδια». Ετσι απαντούσε, κομπορρημονώντας, ο Τσίπρας, απαντώντας σε ερώτηση που του έγινε στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την περασμένη Κυριακή στη ΔΕΘ. Το προηγουμένο βράδυ, στη φίεστα του Βελλίδειου, έλεγε για το ίδιο θέμα: «Στους τρεις μήνες που είμαστε Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχουμε ήδη δώσει στο Κοινοβούλιο τα πρώτα δείγματα γραφής για την αντίληψη και τη στρατηγική μας για την ανασυγκρότηση του τόπου. Με τις τρεις προτάσεις νόμου που έχουμε καταθέσει. Και θα ακολουθήσουν και άλλες».

Η κυβέρνηση πηγαίνει στη Βουλή νομοσχέδια και τα ψηφίζει, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ (όπως και τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης) καταθέτει προτάσεις νόμου που δεν μπαίνουν καν σε ψηφοφορία. Οχι, δεν φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό. Ετοι είναι το σύστημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, αντί να καταγγείλει την υποκριτικότητα της αστικής δημοκρατίας περι δήθεν ανεξαρτησίας της νομοθετικής εξουσίας από την εκτελεστική, αντί να καταγγείλει τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του Συντάγματος, καμαρώνει ότι ο ίδιος ασκεί νομοθετική εργασία πιο

ογκάδη απ' αυτή της κυβέρνησης. Εξαπατά τον κόσμο λέγοντας «η κυβέρνηση έφερε μόλις δύο νομοσχέδια, ενώ εμείς φέρουμε τρεις προτάσεις νόμου, κρύβοντας την προδιαγεγραμμένη τύχη αυτών των προτάσεων νόμου.

Το Σύνταγμα, στο άρθρο 73, παράγραφος 1 αναφέρει: «Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση». Λίγο πιο κάτω, όμως, το δικαίωμα αυτό της Βουλής φαλκιδεύεται. Η παράγραφος 3 του ίδιου

άρθρου τηρούμενου προβλέπει:

«Καμία πρόταση νόμου ή τροπολογία ή προσθήκη δεν εισάγεται για συζήτηση, αν προέρχεται από τη Βουλή, εφόσον συνεπάγεται σε βάρος του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο».

Δηλαδή, οποιοδήποτε κόμμα αποκλείεται να προωθήσει οποιαδήποτε πρόταση νόμου που θα έχει οικονομικό περιεχόμενο. Το δικαίωμα αυτό το έχει μόνο η κυβέρνηση! Γιατί, όμως, έχουν βάλει στο Σύνταγμα αυτή τη διάταξη, όταν οι προτάσεις νόμου της αντιπολίτευσης μπορούν κάλλιστα να απορριφθούν από την κυβερνητική πλειοψηφία; Εβαλαν αυτή τη διάταξη ακριβώς για να μη γίνεται ούτε συζήτηση και βέβαια για να μη γίνεται ψηφοφορία και αναγκάζεται η κυβερνητική πλειοψηφία να καταψηφίζει φιλολαϊκές διατάξεις ή να ρισκάρει διαρροές

βουλευτών από τις γραμμές της. Με τη διάταξη αυτή εγείρεται αμέσως ζήτημα πρόσκρουστης της πρότασης νόμου στο Σύνταγμα, γίνεται μια συζήτηση που η πλειοψηφία τη στρέφει κυρίως στη συνταγματική διυσκολία και η

πρόταση νόμου απορρίπτεται, χωρίς να μπαίνει σε Ψηφοφορία, επί της αρχής και κατ' ἄρθρο.

Δεν τα ξέρει αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ; Φυσικά και τα ξέρει, αφού αυτή η διαδικασία γίνεται εδώ και χρόνια με όλες τις προτάσεις νόμου που καταθέτουν τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Επιλέγει, όμως, να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό, κάνοντας φυγούνας με

λαο, κανόντας φριγούρα με προτάσεις νόμου που δήθεν θα οδηγήσουν σε σκληρές κοινοβουλευτικές μάχες.

Την περασμένη Πέμπτη, συζήτηθηκε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή η πρώτη από τις τρεις προτάσεις νόμου του ΣΥΡΙΖΑ «για την οικονομική ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών». Οπως πληροφορηθήκαμε (η σχετική συζήτηση έγινε λίγες ώρες πριν να κλείσει η ώλη της «Κ» και τα πρακτικά δεν είχαν ακόμη δημοσιευθεί), ο μεν Χατζηδάκης συνομπάρισε τη διαδικασία και έστειλε ένων υφυπουργό του, ο δε Βλάχος, πρόεδρος της Επιτροπής, δήλωσε ότι η πρόταση νόμου προσκρούει στο Σύνταγμα και δεν μπορεί να τεθεί σε ψηφοφορία. Ετσι, κάποια στιγμή η πρόταση νόμου θα πάει στην Ολομέλεια, θα συζητηθεί σε μια συνεδρίαση σαν να πρόκειται για συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης και θα απορριφθεί χωρίς ψηφοφορία, με το επιχεί-

ρημα ότι προσκρούει στο άρθρο 73, παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Σημειώνουμε ακόμη, ότι αναζητήσαμε την έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, που συνοδεύει υποχρεωτικά κάθε σχέδιο ή πρόταση νόμου που προκαλεί δαπάνη στο κράτος, δεν καταφέραμε όμως να την πάρουμε στα χέρια μας από τις υπηρεσίες της Βουλής, διότι δίνεται μόνο στους βουλευτές! Αυτό είναι προγματικό ανήκουστο. Δεν δίνεται μιας έκθεση του ΓΛΚ επί μιας πρότασης νόμου, ενώ όλες οι έκθεσεις που συνοδεύουν τα σχέδια νόμου της κυβέρνησης δημοσιοποιούνται μαζί με τα νομοσχέδια! Αυτό προγματικά δεν μπορέσαμε να το καταλάβουμε.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι πως η Βουλή, παρότα όσα λέγονται για το χαρακτήρα του πολιτεύματος, δεν έχει καμιά νομοθετική πρωτοβουλία, όταν απ' αυτή προκύπτει δαπάνη για το αστικό κράτος. Η νομοθετική πρωτοβουλία ανήκει αποκλειστικά στην κυβέρνηση. Αυτή καταρτίζει τα νομοσχέδια και ο πειθαρχημένος κοινοβουλευτικός λόχος της τα ψηφίζει. Το δεύτερο συμπέρασμα είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ ξεσπατά τον ελληνικό λαό, καλλιεργώντας τη θεσμολαγγεία (και) με ψέματα ότι δήθεν στη Βουλή υπάρχουν περιθώρια άσκησης νομοθετικού έργου από μια ισχυρή αντιπολίτευση. Το σύστημα έχει φροντίσει να αφαιρέσει από την αντιπολίτευση ακόμα και το τυπικό δικαίωμα να βάλει σε ψηφοφορία τις προτάσεις νόμων της.

■ Γίνεται και χωρίς Μνημόνιο

Σε αντίθεση με ό,τι γινόταν πριν από ένα μήνα η Ευρωζώνη δεν πιέζει την Ισπανία να κάνει προσφυγή στο μηχανισμό «στήριξης». Μάλιστα, η Γερμανία είναι η πιο φανατική αυτής της τακτικής, σε αντίθεση με τη Γαλλία που εξακολουθεί να προτρέπει την ισπανική κυβέρνηση να κάνει προσφυγή. Αντίθετες απόψεις φαίνεται πως υπάρχουν και μέσα στην ισπανική κυβέρνηση, με τον υπουργό Οικονομικών Ντε Γκίντο να φέρεται ως υποστηρικτής της ίδεας μιας άμεσης προσφυγής και τον πρωθυπουργό Ραχόι να είναι αναβλητικός.

Ολ' αυτά τα φαινομενικά αντιφατικά έχουν την εξήγησή τους. Η Γερμανία και οι σύμμαχοί της αυτή την περίοδο θέλουν να «περπατήσει» η «απειλή» Μόντι για παρέμβαση της EKT στην αγορά ομολόγων, όχι τόσο για να τεστάρουν τις αντιδράσεις των «αγορών» δύο για να μπορέσουν να σφίξουν τα λουριά μέσα στην Ευρωζώνη, υλοποιώντας με «γερμανικό τρόπο» την απόφαση κορυφής στις 28-29 Ιουνίου. Η κυβέρνηση Μέρκελ έχει κι εναντίον ειδικό πολιτικό λόγο. Δεν θα ήθελε να εμφανιστεί τόσο σύντομα στη γερμανική Βουλή για να ζητήσει έγκριση για ένα πρόγραμμα χρηματοδότησης, το οποίο μάλιστα θα αφορά την τέταρτη οικονομία της Ευρωζώνης. Κάθε τέτοια συζήτηση καταντά αφόρητη για την κυβέρνηση Μέρκελ, καθώς δέχεται πυρά μέσα από τον κυβερνητικό συνασπισμό και αναγκάζεται να καταφύγει στη στήριξη των Σοσιαλδημοκρατών και των πρασίνων.

Η κυβέρνηση Ολάντ, από τη μεριά της, θέλει να προχωρήσει η Ισπανία σε προσφυγή, για να κατοχυρωθεί αυτή η διαδικασία και να υπάρχει ένα προηγουμένου βάσει του οποίου η Γερμανία δε θα μπορεί να πει όχι σε πιθανή μελλοντική προσφυγή της Γαλλίας. Οσο «ροκανίζονται» τα κεφάλαια που διαθέτουν οι δυο μηχανισμοί, τόσο πιο κοντά έρχεται η ίδεα ενός ευρωπαϊκού, όταν φτάσει η ώρα της Γαλλίας.

Ο Ραχόι από την πλευρά του έχει τις δικές του ανάγκες. Με τον κόσμο στους δρόμους και τη δημοτικότητά του στο ναδίρ, σε λιγότερο από ένα χρόνο από την εκλογή του, προσπαθεί να κερδίσει όσο μπορεί περισσότερο χρόνο. Από τη σκοπιά που ενδιαφέρει τον ισπανικό λαό, όμως, τα πράγματα είναι ίδια με ή χωρίς Μνημόνιο. Ήδη, η κυβέρνηση Ραχού ετοιμάζει ένα ακόμη πρόγραμμα σκληρών αντιλαϊκών μέτρων, το οποίο θα ανακοινωθεί με την κατάθεση του κρατικού προϋπολογισμού του 2012. Οπως έγραψε προ ημερών η El País, αν το νέο σκληρό πρόγραμμα της κυβέρνησης ικανοποιήσει τους σκληροπυρηνικούς εταίρους και τις αγορές, ο Ραχόι θα έχει λίγο χρόνο ακόμα. Αν όχι, η προσφυγή θα είναι πολύ πιο κοντά.

Τα αντιλαϊκά μέτρα μπορούν να παρθούν και χωρίς Μνημόνιο ή, αν θέλετε, με την απειλή του Μνημόνιου. Το σημειώνουμε γιατί δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο Τσίπρας εκθείαζε δημόσια τον «ισπανό Σαμαρά», όπως αποκαλούσε τον Ραχόι, που πήρε βοήθεια χωρίς Μνημόνιο. Ο Ραχόι, βέβαια, δεν πήρε τίποτα. Πήραν μόνο οι ισπανικές τράπεζες για την ανακεφαλαίωσή τους και τη σταθεροποίηση του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Ο Ραχόι (όπως και ο Μόντι στην Ιταλία, αλλά χωρίς να διαθέτει τη δική του ισχύ, διότι άλλο ιμπεριαλιστική Ιταλία και άλλο κακομοιριασμένη Ισπανία) εφαρμόζει τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα χωρίς Μνημόνιο, σε μια προσπάθεια ν' αποφύγει τη βλαπτική για το πολιτικό του προφίλ τρόικα. Τους «άνδρες με τα μαύρα κοστούμια», όπως τους έχει χαρακτηρίσει. Παίζει, δηλαδή, μόνος του και το ρόλο της τρόικας κι αυτό είναι που έχει σημασία.

■ Θεσμοθαγνεία με πολιτικό περιεχόμενο

Σπάνε σιγά-σιφά οι πάγοι. Μπορεί ο Τσίπρας να κατήγειλε και από το βήμα της ΔΕΘ τα στελέχη της ΕΕ ότι δε σέβονται τους θεσμούς (απ' αφορμή την άρνηση και του Ρομπάι να τον συναντήσει), όμως ο Μπαρόζο, προφρανώς μετά και τα αρνητικά σχόλια που δημοσιεύτηκαν ακόμα και στον φιλοκυβερνητικό Τύπο, έδωσε εντολή στην αντιπροσωπεία της Κομισιόν στην Αθήνα να λειτουργήσει σαν γεφυροποιός. Κι επειδή δεν υπήρχε επίσκεψη κάποιου κορυφαίου αξιωματούχου στην Αθήνα αυτό τον καιρό, επιστρατεύτηκε ο επικεφαλής της «ομάδας κρούσης» Χορστ Ράιχενμποχ, για λογαριασμό του οποίου ζήτηθηκε συνάντηση με αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ. Μαζεύτηκαν λοιπόν όλα τα ευρωλιγούρια του ΣΥΡΙΖΑ (Δραγασάκης, Σταθάκης, Τσακαλώτος, Μηλιός) και συναντήθηκαν με τον Ράιχενμποχ, στον οποίο ανέλυσαν τις θέσεις του κόμματός τους (για ποιο λόγο, όλωστε;). Ετοι, άνοιξε ο δρόμος για να συναντηθεί –επιτέλους– και ο Τσίπρας με κάποιον κορυφαίο κοινοτικό παράγοντα (τον Μπαρόζο ίσως;). Η ευρωλιγνεία και η θεσμολιγνεία τους, βέβαια, κάθε άλλο παρά στερείται πολιτικού περιεχόμενου. Διαπιστευτήρια στους ισχυρούς της ΕΕ καταθέτουν.

Αυτό είναι από τα ανήκουστα. Σύμφωνα με διαρροές στον αστικό Τύπο (διαρροές από την ίδια την κυβέρνηση, καθόσον περιέχουν και αποσπάσματα από το σχετικό σχέδιο νόμου και την εισηγητική του έκθεση), δε θα πετσοκοπεί μόνο το εφάπταξ όσων δεν το έχουν πάρει ακόμη, ενώ έχουν συνταξιοδοτηθεί, και όσων πρόκειται να βγουν στη σύνταξη από εδώ και πέρα, αλλά θα επιβληθεί ειδικό χαράτσι και στη σύνταξη όσων έχουν ήδη πάρει το εφάπταξ από το 1995 και μετά! Θα βάλουν, δηλαδή, ειδικό χαράτσι για το εφάπταξ που δεν το έδωσαν μόνοι τους στον εαυτό τους οι εργαζόμενοι, αλλά το πήραν με κρατικές αποφάσεις, βάσει των όσων ισχουν τότε που συντάξιοδοτήθηκαν. Ο αστικός «νομικός πολιτισμός» επαίρεται για την αρχή σύμφωνα με την οποία καμιά ποινή δεν επιβάλλεται χωρίς αδίκη-

μα και κανένα αδίκημα δεν τιμωρείται αναδρομικά, εδώ όμως επιβάλλεται ποινή και χωρίς να έχει υπάρξει αδίκημα και αναδρομικά.

δικαιοσύνης η θέσπιση ειδικής μηνιαίας εισφοράς στο συνολικό ποσό της σύνταξης, όπως αυτό διαμορφώνεται με τά την παρακράτηση των ειδικών εισφορών και των μειώσεων που επήλθαν στη σύνταξή τους».

Περιττέψει να πούμε πώς διαμορφώνονται αυτές οι αναλογιστικές μελέτες, Ξεκινούν από το αποτέλεσμα που θέλει να βγάλει η κυβέρνηση και ανάλογα διαμορφώνουν τους όρους. Περνάνε στοντούκου την καταλήξτευση των ασφαλιστικών ταμείων, οπότε βγαίνει το συμπέρασμα ότι εκείνο που φταίει είναι οι υψηλές παροχές (εφάπταξ, κύριες και επικουρικές συντάξεις κ.λπ.).

Πρέπει να σημειώσουμε ακόμη, πέρα από το χαράτσι, ότι για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου και της ΔΕΗ, το πετσόκομπα στο εφάπταξ, είναι το δεύτερο μέσα σ' ένα χρόνο.

Προκρούστεια κλίνη για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ το σχέδιο «Αθηνά»

Με κατευθυνόμενο από το υπουργείο Παιδείας δημοσίευμα στην εφημερίδα του συγκροτήματος, προαναγγέλλεται ο σαρωτικός «Καλλικράτης» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε το ερχόμενο ακαδημαϊκό έτος ν' αλλάξει ριζικά ο «χωροταξικός σχεδιασμός» των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Σύμφωνα με την εφημερίδα (ΤΑ ΝΕΑ, 17 Σεπτεμβρίου), 140 από τα σχεδόν 500 τμήματα των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ θα πετοχτούν στον κάλαθο των αχρήστων. «Στόχος είναι μέσα στο ερχόμενο τρίμηνο το ένα στα τέσσερα τμήματα Πανεπιστημίων και ΤΕΙ να κλείσει, να αλλάξει αντικείμενο ή να συγχωνευθεί».

■ Εικόνες από την εποχή των συσσιτίων

Τους εργαζόμενους τους έχουν στραγγολίσει, τη νεολαία την έχουν πετάξει στον Καιάδα, τους εκπαιδευτικούς τους έχουν καταδικάσει στο μακρύ μαρτύριο της πεινάς, της φτώχειας, της αναξιοπρέπειας, της ανυποληψίας, με μισθούς 640 ευρώ ο νεοδιόριστος επί τριετία καταδικασμένος να εργάζεται μακριά από τον τόπο κατοικίας του, τα σχολεία ίσα που φυτοζωάδινα και αγωνιούν για το πώς θα «βγαλούν» τη χρονιά, τα πανεπιστήμια μαραζώνουν, εμπορευματοποιούνται και απειλούνται με σαρωτικά λουκέτα, η φοιτητική μέριμνα (σίτιση-στέγαση) είναι άθλια, ανεπαρκής και με το νέο νόμοπλαίσιο «στον αέρα».

Κι επειταί έρχεται... ο Αρβανιτόπουλος. «Καίγεται η καρδιά του» κι αυτουνού, σαν της Μέρκελ κι πετάει το ξεροκόμικο στους έτοιμους να λιποθυμήσουν νεολαίους και εκπαιδευτικούς. Εξαγγέλλει ως πρόεδρος φιλόπτωχου σωματείου: Αύξηση του αριθμού των δικαιούχων φοιτητών και σπουδαστών για δωρεάν σίτιση, από 57.000 σε 70.000. Αύξηση του αριθμού των κλινών των εστιών κατά 700 για δωρεάν στέγαση φοιτητών και σπουδαστών. Δωρεάν σίτιση για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίοι υπηρετούν μακριά από τα σπίτια τους.

Γιρίσαμε στις αρχές του 20ου αιώνα. Την εποχή που ο δάσκαλος διάβανε στα χωριά και του παραχωρούνταν ευγενικά απ' την κοινότητα ένα ψευτοδωμάτιο μέσα ή δίπλα στο σχολείο. Ακόμα πιο πίσω κι από την εποχή που ενσάρκωνταν κινηματογράφο ο νεαρός καθηγητής Παπαμιχαήλ, που την έβγαζε με ψωμί κι ελιά στα διαλέιμματα.

Και μεις τώρα πρέπει να ζητωκραυγάσουμε. Πρέπει να αισθανθούμε και ευγνάμονες. Η εργαζόμενη κοινωνία, η νεολαία της, οι εκπαιδευτικοί δε θέλουν ελεημοσύνη. Δικαιούνται να τα θέλουν «όλω».

■ Ξεδιαντροπιά

Το υπουργείο Ανάπτυξης καμαρώνει ξεδιαντροπα γιατί η λειτουργία «της οιγοράς» επέβαλε τη μείωση των διδάκτρων στα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης και στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών.

Δεν μας λένε, όμως, οι «επαίσθετοι» πώς λειτουργεί η περιφήμη «οιγορά» στην τσέπη των διών των φροντιστηριαρχών; Οι οποίοι φροντίζουν να έχουν ανέγγιχτα τα κέρδη τους ή έστω μειωμένα κατά το λιγότερο δυνατόν, σε βάρος βεβαίως-βεβαίως της τσέπης των εργαζόμενων στα μαγαζιά τους καθηγητών; Των οποίων τους μισθούς τσεκούρωσαν με το έτοι θέλω, εκβιάζοντάς τους με το φάσμα της ανεργίας ή της μπλακ λιστ σε περίπτωση οιασδήποτε αντιδραστής τους. Είναι γνωστό ότι στα μαγαζιά των εμπόρων της γνώσης επικρατεί εργασιακός μεσαίωνας και δεν τηρείται ούτε η στοιχειώδης «ονομιστήτων» της εργατικής νομοθεσίας. Ανέκαθεν, όχι τώρα που ό,τι αφορά τον εργαζόμενο έχει γίνει κυριολεκτικά μπάχαλο.

Ενώ «τουλάχιστον 7 περιφερειακά Πανεπιστήμια και όλα τα ΤΕΙ της περιφέρειας θα υποστούν ριζική αναδιάρθρωση και ορισμένα θα κλείσουν ή θα απορροφηθούν από άλλα» και «από τις ανακατατάξεις δεν θα γλιτώσουν ούτε τα κεντρικά ιδρυμάτων».

Αναφέρει επίσης και τις ενέργειες, που «προαπαιτούνται» του σαρωτικού «Καλλικράτη». Αυτές είναι: 1) Η αποτύπωση της κτηριακής και υλικοτεχνικής υποδομής των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ ανά τμήμα, με υπολογισμό «του κόστους λειτουργίας και διαχείρισης του κάθε τμήματος» και ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός εάν το τμήμα διαθέτει «ίδιους πόρους που επιτρέπουν τη λειτουργία του». 2) Η αποτύπωση της δυναμικότητας του τμήματος, δηλαδή πόσοι υποψήφιοι το δηλώνουν στις πρώτες προτιμήσεις τους, πόσοι σπουδάζουν σ' αυτό, πόσοι αποφοιτούν, ο λόγος αποφοίτων προς εισακτέους, πόσο εύκολα εντάσσονται στην αγορά εργασίας οι απόφοιτοι, πόσο καιρό μετά την αποφοίτηση βρίσκουν εργασία, κ.λπ. 3) Η καταγραφή σε επίπεδο περιφερειών της «οικονομικής γεωγραφίας της χώρας και των ιδιαίτερων προσπτικών κάθε περιοχής». 4) Η ολοκλήρωση από την ΑΔΙΠ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας) ως το τέλος του έτους της αξιολόγησης όλων των τμημάτων και η διαμόρφωση πρότασης. 5) Η «ανάλυση των προοπτι-

κών εργασίας για την επόμενη δεκαετία, λαμβανομένων υπόψιν των ειδικών συνθηκών που γέννησε η κρίση, ώστε τα νέα τμήματα που θα δημιουργηθούν να είναι προσανατολισμένα στη γρήγορη ένταξη των αποφοίτων και στις ανάγκες της αγοράς».

Είναι να γελά κανείς, αν οι καταστάσεις δεν ήταν τόσο τραγικές, με όσα διαβάζει παραπάνω. Για ποια αγορά εργασίας, ποιες θέσεις, ποια «οικονομική γεωγραφία της χώρας» μιλούν τα πρόθυμα παταπαγάλκια των εγκεφάλων του υπουργείου Παιδείας και της τρόικας στην καπιταλιστική Ελλάδα, στο όρια της χρεωκοπίας; Οταν η ανεργία τραβάει την ανηφόρα με σημαίες και με ταμπούρλα και στους νέους έχει σπάσει τα ρεκόρ. Οταν νέοι επιστήμονες παίρνουν των οματιών τους και ξενιτεύονται. Οταν σχεδόν ολόκληρος ο «ενεργός πληθυσμός» επαρχιακών πόλεων πυκνώνει τις ουρές των ανέργων. Οταν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα στραγγαλίζονται οικονομικά, με φαλιδισμένους άγρια προϋπολογισμούς, που θα δίνονται μάλιστα κατόπιν συμφωνιών με το κράτος και εφόσον υποταχτούν στις επιταγές του νόμου Διαμαντοπούλου (και κατόπιν του λίφτινγκ που του έχει γίνει από τη συγκυβέρνηση). Εκτός κι αν εννοούν οι συγκυβερνώντες και η «ηγά» τους στον Τύπο, τις «ειδικές

οικονομικές ζώνες», που προετοιμάζουν οι τροικανοί στη χώρα μας, με εργασιακές συνθήκες γαλέραις και εργάτες κυριολεκτικά δούλους. Τα παραπάνω δεν προκαλούν μόνο τη νοημοσύνη μας. Είναι και χαρακτηριστικά γνωρίσματα του «επιχειρηματικού πανεπιστήμιου», που θέλει να επιβάλλει και στη χώρα μας το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο. Η εξασφάλιση της λειτουργίας με «ίδιους πόρους», η «ανταποδοτική» λειτουργία, που αντιμετωπίζει τη γνώση ως εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται, η ιδιωτικοποίηση, η σύνδεση με τις επιχειρήσεις και τα συμφέροντά τους, η παραγωγή εκείνης της γνώσης που ευνοεί τα επιχειρηματικά συμφέροντα, οι φοιτητές-πελάτες, η «ανταγωνιστικότητα» αποτελούν την πεμπτουσία του Πανεπιστήμιου ΑΕ.

Ο Αρμαγεδών στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ είναι προιόν αυτής της χρονιάς αντίτιμης της ΑΔΙΠ θα τεθεί, εφόσον το εγκρίνει η Βουλή (sic!), ο πανεπιστημιακός Βαγγελής Κουφουδάκης, ομότιμος πρύτανης του Πλανητηρίου Λευκωσίας και ομότιμος καθηγητής και πρύτανης του Indiana University-Purdue University, στο Φορτ Γουέν των ΗΠΑ (έτσι εξηγείται και ο τελευταίος μεγάλος έρωτας με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου -π.χ. Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου- που τελευταία προβάλλεται ιδιαίτερα από τα τηλεοπτικά «μασ» κανάλια).

Από το δημοσίευμα της εφημερίδας δε, μαθαίνουμε ότι επικεφαλής της ΑΔΙΠ θα τεθεί, εφόσον το εγκρίνει η Βουλή (sic!), ο πανεπιστημιακός Βαγγελής Κουφουδάκης, ομότιμος πρύτανης του Πλανητηρίου Λευκωσίας και ομότιμος καθηγητής και πρύτανης του Indiana University-Purdue University, στο Φορτ Γουέν των ΗΠΑ (έτσι εξηγείται και ο τελευταίος μεγάλος έρωτας με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου -π.χ. Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου- που τελευταία προβάλλεται ιδιαίτερα από τα τηλεοπτικά «μασ» κανάλια).

Γιούλα Γκεσούλη

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 30ή συνεδρίαση Τετάρτη, 19.9.12

Εγινε ό,τι προβλέψαμε. Τους τρεις συνγρόδους που διόρισε το τρομοδικείο δεν τους δέχτηκαν τα τέσσερα φυλακισμένα μελή της ΣΠΦ και το δικαστήριο διόρισε δύο νέους συνηγόρους, τον Δ. Κοντογιάννη και την Χαρολαμπίτια Κλωνάρη. Ο πρόεδρος του τρομοδικείου Χ. Βρυνιώτης προκειμένου να κερδίσει μια συνεδρίαση, υποχρέωσε τους συνηγόρους να επισκεφτούν αμέσως τους πολιτικούς κρατούμενους για να τους ρωτήσουν αν δέχονται το διορισμό τους, ενώ γνώριζε ότι δεν πρόκειται να δεχτούν. Το έκανε γιατί, σύμφωνα με τη νέα διάταξη του άρθρου 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, πρέπει να γίνουν διορισμοί συνηγόρων δύο φορές και στη συνέχεια, εάν οι κατηγορούμενοι δεν δεχτούν το διορισμό τους, δικάζονται ωσεί παρόντες και χωρίς την παρουσία συνηγόρων.

Μετά, λοιπόν, την άρνηση των τεσσάρων «κατηγορούμενων» της ΣΠΦ

KDNTPA

«Χωρίς χαρτιά» οι 300 πρώην απεργοί πείνας

Καμιά νεότερη εξέλιξη δεν έχει υπάρξει στο ζήτημα των «χαρτιών» των 300 πρώην απεργών πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, σε σχέση με όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Η στρεστότητη απάντηση που δίνεται καθημερινά από τη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής είναι ότι «δεν υπάρχει απάντηση στο ερώτημα που υποβάλλαμε στο Αρχηγείο». Εποι, έχουν πλέον λήξει όλες οι βεβιώσεις «αναβολής της απομάκρυνσης» και οι 300 πρώην απεργοί πείνας είναι πλέον χωρίς κανένα νομιμοποιητικό έγγραφο. Εποι και προσαχθούν σε κάποια αστυνομική υπηρεσία, θ' ακολουθήσει η σύλληψη και η διαδικασία απελασής τους. Μια διαδικασία η οποία είναι πιο εύκολη γι' αυτούς, σε σχέση με όλους μετανάστες, διότι είναι όλοι φρακελωμένοι και δακτυλοσκοπημένοι.

Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη διάλεξε αυτή την περίοδο, περίοδο έξαρσης της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, για για να κόψει τα «χαρτιά» από τους 300 πρώην απεργούς πεινας πραγματοποιώντας την τελική εκδικητική κίνηση ενάντια σε μια ομάδα μεταναστών που διεκδίκησε οργανωμένα και μοχλητικά το δικαίωμα σε μια

Πέντε τελευταίες παραστάσεις

Σάββατο 22, Κυριακή 23 Σεπτέμβρη
Παρασκευή 5, Σάββατο 6, Κυριακή 7 Οκτώβρη

νει αιτόσεις).

Ανάμεσα στους πρώην απεργούς πείνας επικρατεί οργή. Το «Ανοιχτό Μέτωπο για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των Μεταναστών» με ανακοίνωση που διένειμε στους πρώην απεργούς πείνας τους ενημέρωσε για τα πάντα (εκπρόσωποί του είχαν την ευθύνη των επαφών με τη Διεύθυνση Αλλοδαπών, όπως είχε γίνει και τις προηγούμενες φορέσ). Ταυτόχρονα, άρχισε να οργανώνει συσκέψεις για να συζητήσουν οι πρώην απεργοί πείνας πώς θ' αντιμετωπίσουν αυτή την εκδικητική, πραξικοπηματική απόφαση της συγκυβέρνησης.

Εμείς δεν έχουμε παρά να καταγγελούμε για μια ακόμη φορά τη συγκυβέρνηση, που χωρίς να έχει το παραμικρό πρόσχημα πετάει και πάλι στην παρανομία ανθρώπους που ζουν και εργάζονται χρόνια στην Ελλάδα, και να καλέσουμε όλους όσους στάθηκαν ειλικρινά στο πλευρό των μεταναστών, την περίοδο της απεργίας πείνας, να είναι σε επαγγελματική περιμένοντας τις αποφάσεις που θα πάρουν οι ίδιοι οι μετανάστες. Η έκδοση ανακοινώσεων και ψηφισμάτων καταγγελίας είναι το ελάχιστο που μπορούμε και πρέπει να κάνουμε σ' αυτή τη φάση.

■ Στον αστερισμό των ιδιών συμων

Η Γενική Γραμματεία της κυβέρνησης ανακοίνωσε ότι με εντολή του Σαμαρά θα πρωθυπουργεί στη Βουλή ρύθμιση, η οποία θα αντιμετωπίζει ως επιβαρυντική περίσταση την ιδιότητα του «λαθρομετανάστη» στην περίπτωση διάπραξης κακουργημάτων. Δηλαδή, όποιος καταδικάζεται για ένα αδικήμα και ταυτόχρονα δεν έχει χαρτιά, θα καταδικάζεται με ποινή προσαινέμενη.

Εμπειρος νομικός ο υπουργός Δικαιοσύνης Αντ. Ρουπακιώτης προσπάθησε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις, προφανώς γιατί αντιλήφθηκε ότι πρόκειται για διάταξη καθαρά φασιστικής έμπνευσης. «Θα την εξετάσουμε με προσοχή για να δούμε σε τι μέτρο είναι αναγκαίο να πρωθηθεί», δήλωσε στη NET. Μπορεί, όμως, να υπάρχει «μέτρο» σ' αυτή την περίπτωση; Μπορεί κάποιος να καταδικάζεται σε μεγαλύτερη ποινή, μόνο και μόνο επειδή είνοι μετανάστης χωρίς χαρτιά; Μπορεί να απαλλοτριωθεί η ισότητα ένοντι του νόμου, που αποτελεί το θεμέλιο του περιβόλου «κράτους δικαίου», για το οποίο καμαρώνουν οι αστικές δημοκρατίες; Μπορεί να κρυφτεί ο καθαρά ρατσιστικός χαρακτήρας αυτής της διάταξης; Για την παράνομη είσοδο στη χώρα υπάρχει αδίκημα, το οποίο προβλέπει συγκεκριμένες ποινές. Πώς μπορεί αυτό το ξεχωριστό αδίκημα να μετατρέπεται σε ιδιώνυμο σε σχέση με άλλα αδικήματα;

Και όμως μπορεί, όπως αποδεικνύει η εντολή του Σαμαρά. Χτες ήταν οι «κουκουλοφόροι» (έφερουμε πλέον πώς εφαρμόζεται ο σχετικός νόμος), τώρα είναι οι «λαθρομετανάστες», αύριο θα έχουν σειρά οι απεργοί και γενικά όσοι γίνονται ενοχλητικοί για την εξουσία που στηρίζει τη βαρβαρότητα. Είναι φανερό ότι μπαίνουμε στον αστερισμό των ιδιώνυμων. Πρόσφατα, από το βήμα της Βουλής, ο (καθ' ύλην αναρμόδιος) αναπληρωτής υπουργός Δημόσιας Διοίκησης Χ. Αθανασίου πρότεινε να μετατραπεί σε ιδιώνυμο αδίκημα η «κουκούλα», ανεξάρτητα από το αν έχουν διαπραχτεί άλλα αδικήματα. Δηλαδή, όποιος κουβαλάει ένα κράνος, όποιος φοράει ένα φουλάρι ή ένα κασκόλ, να μπορεί κάλλιστα να συλλαμβάνεται και να οδηγείται σε δίκη, στην οποία θα προσπαθεί ν' αποδείξει ότι δεν είναι ελέωντας.

ΥΓ: Ποιος χάρηκε από την κυβερνητική ανακοίνωση για το ιδιώνυμο των μεταναστών χωρίς χαρτιά; Η νεοαζιστική συμμορία, που εξέδωσε ανακοίνωση για να πει ότι η κυβέρνηση «δείχνει να ξυπνάει» και ν' αποδέχεται τις δικές της προτάσεις. Αναμενόμενο.

■ Χαρασοεισπράκτορες

Θα έπρεπε να ευχαριστήσουμε την αρεοπαγίτισσα Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, πρόεδρο του συνδικάτου δικαστών και εισαγγελέων, για την ειλικρίνεια (μπορείς να την πεις και κυνισμό), με την οποία παρουσίασε το έργο που επιτελούν οι δικαστές. Οι δικαστές, είπε, αποτελούν το μηχανισμό εκείνο που γεμίζει με έσοδα τα κρατικά ταμεία. Μόνο από δικαστικά έξοδα και ποινές που επιβάλλονται στο Εφετείο Αθηνών υπολογίζεται ότι μπαίνουν στα κρατικά ταμεία περίπου 1,5 εκατ. ευρώ το χρόνο, ενώ στο ίδιο ποσό συμπτοσούνται τα βεβαιωμένα ποσά που φτάνουν στις εφορίες. Δεν υπάρχουν στοιχεία για όλα τα δικαστήρια της χώρας, ολλά οι δικαστές υπολογίζουν ότι τα έσοδα πανελλαδικά μπορεί να είναι τριπλάσια.

Προσέξτε μας, γιατί εμείς τσακίζουμε τον κόσμο στις ποινές και φέρνουμε έσοδα στο κράτος, είναι το μήνυμα που στέλνουν οι δικαστές. Πράγματι, όποιος έχει εντυρφήσει στις δικαστικές αίθουσες έχει διαπιστώσει την κοινωνική αναλ-γησία με την οποία επιβάλλονται οι ποινές από τη μεγάλη πλειοψηφία των δικαστών. Ουσα πο αδύναμος κοινωνικά εί-ναι κάποιος τόσο πιο βαρύς πέφτει πάνω του ο πέλεκυς.

■ Οπως θέλουν το γυρίζουν

Η τρόικα δεν ήταν που παλιότερα εμφανίζοταν ως εχθρός των έκτακτων μέτρων και ειδικά των φορολογικών, υποστηρίζοντας ότι το βάρος πρέπει να πέσει στις «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις»; Αυτή η διοι τρόικα, σύμφωνα με όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας (τα οποία δεν απέχουν από την αλήθεια) εμφανίζεται να ζητά κυρίως αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα που είναι απολύτως μετρήσιμα: περικοπές μισθών και συντάξεων και κατάργηση αφορολόγητου (που σημαίνει τεράστια φορολογική επιβάρυνση των εργαζόμενων). Αφήνει, δε, γι' αργότερα τις «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις», μιας και τα περισσότερα σ' αυτόν τον τομέα έχουν ήδη γίνει.

Η «αλλαγή» στάσης δε θα ‘πρεπε να μας εκπλήσσει. Από την αρχή αναπτύσσεται η στρατηγική της «κινεζοποίησης» με εφαρμογή τακτικής «κινούμενης άμμου». Κάθε φορά το βάρος πέφτει σε συγκεκριμένους τομείς, το αποτέλεσμα όμως είναι πάντοτε το ίδιο.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Χαράς ευαγγέλια [χαρά σ' Ευαγγελία] για κάποιους η είδηση που «έπαιξε» τις περασμένες μέρες με καρμπόν –ως ειδίσται– σε όλα τα αξιοσέβαστα μέσα μαζικής εξημέρωσης. Διαβάζουμε: «Μετά την επιχείρηση "Ξένιος Ζεύς", η κυβέρνηση δέτει σε εφαρμογή το σχέδιο "Άρτεμις" για την αντιμετώπιση της μαύρης εργασίας και το κυνήγι όλων όσων απασχολούν παράνομα μετανάστες αλλά και ανασφάλιστους Ελλήνες εργαζόμενους». Διπλή η χαρά, αφ' ενός γιατί στοχεύει εμμέσως πλην σαφώς [σα φως] στους μετανάστες [για όσους απασχολούν ανασφάλιστους Ελλήνες ούτε λόγος, έχουμε τα δείγματα γραφής προηγούμενων επών και ξέρουμε τον πόνο των «αρχών»]. Αφ' επέρου όμως, επιστρατεύονται ονόματα των θεών του Ολύμπου όπως οι Αμερικανοί δίνουν γυναικεία ονόματα στους τυφώνες ένα πράμα. Αναμένουμε λοιπόν την εφαρμογή και άλλων ανάλογων σχεδίων, όπως «Ηφαιστος» [για το ξεκλήρισμα των ΑμεΑ], «Ερμής» [για πογκρόμ κατά των γκει], «Δήμητρα» [για την οριστική ταφόπλακα στη γεωργία] και «Εστία» [για να δοδούν επιπέλους όλες οι κατοικίες της επικράτειας στις τράπεζες].

Όμως, οι καινοτομίες και η πρωτοπορία δεν εξαντλούνται στα παραπάνω. Άλλη μια μεγάλη χαρά φέρνει η κυβερνητική πρόδεση να ανοίξουν όχι τα ξερονήσια, αλλά τα μεγάλα νησιά. «Υπάρχουν ήδη κέντρα στη Χίο και τη Σάμο και εξετάζονται κι άλλες περιοχές. Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση», δήλωσε ο υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου Κώστας Μουσουρούλης. Από τη συγκίνηση του για το μέγεδος του παραγόμενου έργου παρέλειψε να αναφερθεί στην ανάπτυξη και στα οφέλη των τοπικών κοινωνιών, καθώς και στον ιστορικό συμβολισμό μιας τέτοιας κίνησης [η εξίσωση κομμουνιστών και μεταναστών δεν είναι μακριά από τέτοια μυαλά], αλλά σίγουρα δια το κάνει με συμπληρωματική δήλωση.

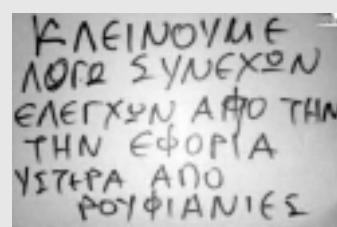
Για τους αρλεκίνους που ομήνουν στον Μακρυγιάννη και οδήγησαν ανεπιστρεπτή στον Μακρυγιανισμό τη νοοτροπία μιας ολόκληρης χώρας: «Εκλαμπρότατε να με ενδυμηθείς όταν έλθει το δάνειον, ότι τας ελπίδας μου –μετά τον Θεόν– είς την Εκλαμπρότητά σου τας έχω και μη με αφήσεις περίλυπον» [Ιωάννης Μακρυγιάννης προς Γεώργιο Κουντουριώτη - αρχεία Κουντουριώτη, τόμος Ζ', σελ. 569]. Προς επίρρωση των παραπάνω, ίδού τι έγραφε ο κορυφαίος των... φιλελλήνων: «Οι Έλληνες είναι ίσως ο πιο διεφθαρμένος, ο πιο εκφυλισμένος λαός του κόσμου. Με την επανάστασή τους αποκάλυψαν τον πραγματικό χαρακτήρα τους. Είναι η πιο ματαίοδη και η πιο ανειλικρινής φυλή της γης, μια χημική ένωση από όλα τα ελαπτώματα των προγόνων τους. Σε αυτά πρέπει να προσδέσεις και τα ελαπτώματα των Τούρκων και των Εβραίων. Και όλα αυτά ανακατεμένα σε ένα τουσκάλι δουλείας» [λόρδος George Gordon Byron - Iris Origo: "The last attachment - Byron and Tereza Guiccioli", 1849, σελ. 363].

Πάει και ο Σαντιάγο Καρίγιο...

«Οι Έλληνες ζήτησαν και πήραν από τους Αγγλούς, για τις ανάγκες του αγώνα, δυο δάνεια, συνολικού ύψους 2.800.000 λιρών. Το πρώτο συνομολογήθηκε το 1823 για 800.000 λίρες, από τις οποίες οι Έλληνες πήραν στα χέρια τους μόλις 278.700 λίρες. Το δεύτερο συνομολογήθηκε το 1825 για 2.000.000 λίρες και πήραν μόνο 816.000 λίρες. Η διαφορά κρατήθηκε από τους Αγγλούς δανειστές αδελφούς Ρικάρντο για προκαταβολές τόκων, έσοδα, προμήθειες και μεσοπτείες των διαφόρων επιτήδειων. Τα δάνεια αυτά, καθαρώς τοκογλυφικά και ληστρικά, δεν είχαν προηγούμενο στις διεθνείς συναλλαγές και δεν χρησίμευσαν καθόλου για τους σκοπούς για τους οποίους συνομολογήθηκαν. Το πρώτο κατασπατάληθηκε στον εμφύλιο πόλεμο για την εξαγορά των Ρουμελιών και την εξόντωση των καπεταναίων του Μοριά και το μεγαλύτερο μέρος του καρπώθηκαν οι Υδραίοι και οι Σπετσιώτες. Το μεγαλύτερο μέρος του πρώτου δανείου γράφει ο George Finlay, καταναλώθηκε από τους πλοιοκτήτες και τους ναύτες "και η μερίδα του λέοντος έπεσε στους Αρβανίτες της Υδρας και των Σπετσών". Το δεύτερο δάνειο προορίζομενο για τη δημιουργία τακτικού στρατού και συγχρόνου πολεμικού ναυτικού, χάδηκε σε κερδοσκοπικές παραγγελίες πλοίων που δεν ήλθαν ποτέ στην Ελλάδα και σε μεσοπτείες, αμοιβές και προμήθειες (...). Τι σχόλια να κάνει κανείς. Το άρδρο αυτό [σα. παρατίθεται άρδρο των "Times" του Λονδίνου] τα λέει όλα. Να μας έλειπε το δάνειο. Ετοι και αλλιώς δεν χρησίμευσε καθόλου στον αγώνα και δεν στήριξε τις πολεμικές επιχειρήσεις. Εμφύλιο και καταστροφές έφερε μόνο. Το αγγλικό δάνειο ήταν ο Δουέριος Ιηπός της άλωσης, της κομματικοποίησης, της διαίρεσης και της εξάρτησης από τα αγγλικά συμφέροντα». [Θεόδωρος Παναγόπουλος – «Τα ψηλά γράμματα της Ιστορίας»].

Κοκκινοσκουφίτσα

Υποτιμάται μόνο η εργατική δύναμη

Tα στοιχεία της Ελστατ για την εξέλιξη του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) τον Αύγουστο του 2012, επιβεβαιώνουν για μια αικόνη φορά, ότι η περιβόλητη «εσωτερική υποτιμηση» αφορά μόνο τους εργατικούς μισθούς και όχι τα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες που πουλάνε οι καπιταλιστές στους εργαζόμενους. Ο ΔΤΚ εξακολουθεί να αυξάνεται. Αυξάνεται μεν με ελαφρά χαμηλότερο ρυθμό σε σχέση με την περσινή χρονιά, όμως εκείνο που έχει σημασία είναι ότι εξακολουθεί να αυξάνεται.

Τον Αύγουστο του 2012 η αύξηση του ΔΤΚ, σε σχέση με τον Αύγουστο του 2011, ήταν 1,7% (δοση ακριβώς ήταν η αύξηση που είχε σημειωθεί κατά την αντίστοιχη σύγκριση πριν ένα χρόνο). Ο ΔΤΚ τον Αύγουστο δείχνει πάντοτε μια πτώση σε σχέση με τον Ιούλιο. Ενώ πέρση η μείωση ήταν 1,4%, φέτος η μείωση ήταν 1%. Δηλαδή, ο φετινός Αύγουστος ήταν χειρότερος από τον περσινό.

Σε δωδεκάμηνη βάση, ο ΔΤΚ «έτρεχε» με μέσο ρυθμό 2,1% (ένωντι 4,1% που «έτρεχε» το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο). Οπως βλέπουμε, έχουμε μεν σχετική αποκλιμάκωση (η οποία είναι αποτοτελεσματική της δραματικής πτώσης των εργατικά νοικοκυριά). Παράλληλα, το κράτος, με τα απανωτά χαράτσια, στραγγίζει το ισχνό διαθέσιμο εισόδημα, αφήνοντας φύσιουλα για να ζήσουν οι άνθρωποι της δουλειάς. Ετοι, τα νοικοκυριά ανογκάζονται να καταναλώνουν ολοένα και λιγότερα, με αποτοτελεσματική μήνα να σημειώνει πτώση στο Δείκτης Λιανικών Πωλήσεων της Ελστατ.

Οι τιμές, όμως, κάθε άλλο παρά πέφτουν. Εξακολουθούν ν' αυξάνονται, με μόνη τη διαφορά ότι ο ρυθμός αύξησης γίνεται μικρότερος. Αυτό συμβαίνει επειδή η αγορά ελέγχεται μονοπωλιακά (είναι γνωστά τα κόλπα που κάνουν τα μονοπώλια που ελέγχουν την αγορά, με τις περιβόλητες «ενδομοιλικές συναλλαγές»). Και βέβαια, κανένας

αλλά αυξάνονται με χαμηλότερο ρυθμό.

Αρκεί μια σύγκριση της πτώσης των εργατικών εισοδημάτων με την αινητική κίνηση του ΔΤΚ, για να μας αποκαλύψει ορόληρη την ουσία της διαχείρισης της κρίσης με βασικό εργαλείο την «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων. Η καπιταλιστική «αγορά» είναι σαν τις ιερές αγελάδες των Ινδούστριών: απαγορεύεται να την αγγίζεις. Αγγίζεις, με βάρβαρο τρόπο μάλιστα, μόνο εκείνο το στοιχείο της «αγοράς» που διαμορφώνει τους όρους εκμετάλλευσης: την τιμή της εργατικής δύναμης. Αυτή, πλέον, είναι κρατικά καθορισμένη. Δεν περιμένουν καν να τη διαμορφώσει η ίδια η «αγορά», μέσω των εκβιασμών που ασκούν οι καπιταλιστές στους εργάτες. Παρεμβαίνει το κράτος και διαμορφώνει τους όρους με νόμους. Δεν χρειάζεται ν' απαριθμήσουμε τους νόμους που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία δύοις χρόνια για να χτυπήσουν μισθούς, μεροκάματα και εργασιακές σχέσεις και να κάνουν τον εργάτη πιο φτηνό για το κεφαλαίο, ούτε τα νέα αντεργατικά μέτρα που ετοιμάζονται και τα οποία θα τα πληροφορηθούμε οσονούπτω.

Έχουμε, δηλαδή, το εξής φανιόμενο: το κράτος παρεμβαίνει χρησιμοποιώντας το μονοπώλιο της βίας που διαθέτει (νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία) και καθορίζει το ύψος των μισθών και τις εργασιακές σχέσεις. Για να το διατυπώσουμε ακριβέστερα, διαμορφώνει ποικόποιος. Σκοπός είναι η «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων και το δημόσιο χρέος ένα αποτελεσματικό εργαλείο για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός. Οποια πλευρά των οικονομικών εξελίξεων και να αναλύσει κανείς (όπως εν προκειμένω τον ΔΤΚ), σ' αυτό το συμπέρασμα οδηγείται.

Βρέθηκαν οι υπαίτιοι της ακριβείας. Είναι τα συνεργεία αυτοκινήτων και οι μέτρα αναστολής της Χατζηδάκη και τα σαΐνια του). Α, να μην το ξεχάσουμε. Ανακοινώθηκε κι άλλο ένα ρηξικέλευθο μέτρο: στις αποδείξεις για συγκεκριμένα προϊόντα θα αναγράφεται διαιριτά η αξία και ο ΦΠΑ. Οπως καταλαβαίνετε, έχει μεγάλη διαφορά μια τιμή συνολική από μια τιμή αναλυτικά, κι ας είναι το σύνολο ίδιο και στις δύο περιπτώσεις!

Πρόκειται πραγματικά για γελοιότητες, οι οποίες καμιά επίδραση δεν πρόκειται να έχουν στ

Αποκαλυπτική επιλεκτικότητα

«Στην κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής συμμετέχουν το Αφρικάνικο Εθνικό Κογκρέσο ANC, το Νοτιοαφρικάνικο Κομμουνιστικό Κόμμα και τα συνδικάτα COSATU. Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι κομμουνιστές και τα ταξικά συνδικάτα για την οργάνωση της πάλης της εργατικής τάξης, σε κάθε σοβαρή εξέλιξη προβάλλει το πραγματικό πρόβλημα. Οπι στην έξουσία παραμένει η αστική τάξη, τα μέσα παραγωγής είναι στα χέρια των καπιταλιστών, κριτήριο της ανάπτυξης είναι το κέρδος. Το κράτος είναι αστικό, ταξικό και αυτό καθορίζει και το ρόλο των δυνάμεων καταστολής. Η συζήτηση, η διαπάλη στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα για την πείρα αυτή, δηλαδή τη συμμετοχή σε αστική κυβέρνηση, επιβάλλεται να συνεχιστεί. Αυτά έγραψε, μεταξύ άλλων, ο «Ριζοσπάστης», σε ανάλυσή του στο φύλλο της 26ης Αυγούστου, απ' αφορμή την εν ψυχρώ σφραγή 34 απεργών εργατών από τη νοτιοαφρικανική αστυνομία.

Ενα μείζον ζήτημα μετατράπηκε σε δευτερεύον. Σε αντικείμενο μιας «συζήτησης που επιβάλλεται να συνεχιστεί». Κι ας είναι λυμένο το εν λόγω ζήτημα από τις αρχές του εικοστού αιώνα, μετά τη μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στους ρεφορμιστές και τους επαναστάτες σοσιαλιστές, που οδήγησε στο οριστικό σχίσμα ανάμεσα σε σοσιαλδημοκράτες και κομμουνιστές. Στο στροτόπεδο της αναθεώρησης, βέβαια, που σχηματίστηκε μετά την αντεπαναστατική ανατροπή της δεκαετίας του '50, το ζήτημα κάθε άλλο παρά λυμένο είναι. Η συμμετοχή σε αστικές κυβερνήσεις έγινε ευαγγέλιο των ψευτοκομμουνιστικών κομμάτων. Και του Περισσού, βεβαίως, βεβαίως, ο οποίος συμμετέσχε σε δυο αστικές κυβερνήσεις το 1989-90 (Τζαννετάκη και Ζολώτα). Κυβερνήσεις οι οποίες, παρά τον προσωρινό-μεταβατικό τους χαρακτήρα (μέχρι να πάρει την έξουσία αυτοδύναμα η μητσοτακική ΝΔ), πήραν σωρεία αντεργατικών μέτρων, με κορυφαίο την απόλυτη χλιδών συμβασιούχων από το δημόσιο τομέα. Στη συνέ-

χεια, μετά το κάζο της παραλίγο διάλυσης του και επειδή το μισό στελεχικό δυναμικό του μεταπήδησε στον ΣΥΝ, ο Περισσός επανήλθε σε μια «σκληρή» γραμμή, η οποία απορρίπτει τη συμμετοχή σε αστικές κυβερνήσεις.

Ποτέ, όμως, αυτή η οπόρριψη δεν έγινε για λόγους αρχών, ποτέ δεν οδήγησε σε σχίσμα από τις δυνάμεις εκείνες που συμμετέχουν σε αστικές κυβερνήσεις. Μπορεί να καταγγέλλουν με σφοδρότητα τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ για τις διαχειριστικές του θέσεις και ν' απορρίπτουν μετά βθελυγμάτις το κάλεσμά του για σχηματισμό «κυβέρνησης της αριστεράς», εξακολουθούν όμως να θεωρούν αδελφό κόμμα το «Κ»Κ Νότιας Αφρικής, που συμμετέχει στην κυβέρνηση επί τόσα χρόνια. Ακόμα και μετά τη σφραγή 34 εργατών από την κυβέρνηση του... «κομμουνιστή» Τζέικομπ Ζούμια (πρώην μέλος του ΠΓ του «Κ»Κ Νότιας Αφρικής είναι ο νοτιοαφρικανός πρόεδρος), όχι μόνο δεν καταγγέλλουν αυτό το κόμμα ως ασφαγέα του νοτιοαφρικανικού προλεταριάτου, αλλά γράφουν ξεδιάντροπα, ότι «οι κομμουνιστές και τα ταξικά συνδικάτα καταβάλλουν προσπάθειες για την οργάνωση της πάλης της εργατικής τάξης!»

Αυτό το δόγμα εφαρμόζεται για κάθε κόμμα που διαχειρίζεται την αστική έξουσία. Κριτήριο δεν αποτελεί το πραγματικό γεγονός της συμμετοχής του στην αστική έξουσία, αλλά οι σχέσεις που έχει μαζί του ο Περισσός. Αν αυτές οι σχέσεις είναι καλές, τότε η συμμετοχή στην αστική έξουσία ξεχνίεται και μόνον όταν αυτό το κόμμα ενέχεται φωνερά σε κάποιο έγκλημα, ασκείται από την ηγεσία του Περισσού κάποια ψευτοκρατική –με ιδιαίτερα προσεκτικό τρόπο, μάλιστα– ίσασια για να πέσει στάχτη στα μάτια των οπαδών του.

Δεν είναι μόνο η περίπτωση του «Κ»Κ Ν. Αφρικής. Εχουμε και την περίπτωση του ΑΚΕΛ στην Κύπρο. Εγραψε ο «Ριζοσπάστης» το περασμένο Σάββατο (15.9.12), υπό τον τίτλο «Προς μηνόνιο και η Κύπρος»:

«Στο μεταξύ, συνάντηση είχαν την

Πέμπτη στην Κύπρο ο πρόεδρος Δ. Χριστόφοριας και η διευθύντρια του ΔΝΤ, Κριστίν Λαγκάρντ. Μετά τη συνάντηση, ο Κύπριος πρόεδρος είπε ότι η συνάντηση δεν ήταν για αποφάσεις και ότι το μηνημόνιο θα υπογραφεί 'όταν θα είμαστε έτοιμοι'. Ωστόσο, στην ιστοσελίδα IN Business δέρρευσαν στοιχεία από το προσχέδιο μέτρων που συζήτανε κυβέρνηση και τρόικα, στο πλαίσιο του μηνημονίου για την Κύπρο. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα, στο τραπέζι βρίσκεται η συνέχιση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, ώστε να μειωθεί το δημόσιο χρέος το συντομότερο δυνατόν και η μείωση, το τρέχον έτος, του ελλείμματος στο 4% του ΑΕΠ και στο 2,5% το 2013, μέσω ποιοτικών και μόνιμων μέτρων. Συζητείται ακόμα η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού κατά τρόπο ώστε το σχέδιο συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων να συνάδει με εκείνο του ιδιωτικού τομέα, η αναδιάρθρωση του τομέα της Υγείας, η υιοθέτηση αυστηρού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού πλαισίου, η ψήφιση νομοθεσίας για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, η ιδιωτικοποίηση ημικρατικών οργανισμών, όπως οι «Κυπριακές Αερογραμμές» και η μερική ιδιωτικοποίηση οργανισμών, όπως η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου».

Κανέναν δεν εκπλήσσουν, βέβαια, οι αποκαλύψεις για το κυπριακό Μηνημόνιο. Θα βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος με τα Μηνημόνια που έχουν υπογράψει οι άλλες χώρες που προσέφυγαν στο μηχανισμό «διόδωσης». Εντύπωση προκαλεί, όμως, όχι βέβαια σε μας, η απουσία οποιασδήποτε κριτικής αιχμής από το ρεπορτάριο του «Ριζοσπάστη». Αν στη θέση του «συντρόφου Χριστόφορια» ήταν ο Τσίπρας, με τον ίδιο τρόπο θα παρουσιάζανταν η είδηση; Ασφαλώς όχι. Αυτή η επιλεκτικότητα, λοιπόν, είναι άκρως αποκαλυπτική για τον χαρακτήρα και το πολιτικό πρόγραμμα του Περισσού. Για λόγους πολιτικής επιβίωσης και μόνο έχει επιλέξει αυτή τη γραμμή στην Ελλάδα και όχι επειδή έχει επαναστατικό πρόγραμμα και τακτική.

Φτωχούληδες δισεκατομμυριούχοι

Οντόρος για τις ΕΠΕ των τραγουδιστών κράτησε κάποιες μέρες. Για τα εισοδήματα των καπιταλιστών, όμως, δεν έγινε κανένας ντόρος, μολονότι υπήρξε ένα άκρως αποκαλυπτικό δισελίδο δημοσίευμα του «Ποντικιού», με φωτοτυπίες εκκαθαριστικών σημειωμάτων πέντε μεγιστάνων της ντόπιας αστικής τάξης. Η εφημερίδα δεν ανέφερε τα ονόματά τους, από τις περιγραφές, όμως, μπορούσε κάποιος να καταλάβει περί τίνων πρόκειται.

Τα προσωπικά εισοδήματα που δήλωσαν οι συγκεκριμένοι καπιταλιστές είναι της τάξης των 18.000, 26.000, 50.000 ευρώ. Εχοντας στην κατοχή τους βίλες (όχι βίλα, βίλες) εκατοντάδων τετραγωνικών, θηριώδη αυτοκίνη-

τα (αυτοκίνητα, όχι αυτοκίνητο) χιλιάδων κυβικών, πισίνες, σκάφη κ.λπ. Έφταναν σ' ένα τεκμαρτό εισόδημα πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ, το οποίο όμως κάλυπται από τα «αυτοτελώντας» φορολογισμένα εισοδήματα». Δηλαδή, από τα μερίσματα που παίρνουν από τις επιχειρήσεις τους, τα οποία φορολογούνται με ειδικό τρόπο (όπως και το εισόδημα των ΕΠΕ).

Φυσικά, στις φορολογικές τους δηλώσεις δεν αποτυπώνονται τα εταιρικά κτίρια, αυτοκίνητα, προσωπικό, που χρησιμοποιούν οι ίδιοι και όχι οι επιχειρήσεις. Ούτε αποτυπώνονται τα κέρδη που διοχετεύουν αφορολόγητα στο εξωτερικό, με τη μέθοδο των υπερτιμολογήσεων.

Το γιατί δεν έγινε κανένας ντόρος γι' αυτό το πραγματικά αποκαλυπτικό δημοσίευμα, σε αντίθεση με τα στοιχεία για τις ΕΠΕ των τραγουδιστών δισεκατομμυριούχων, είναι ευνόητο. Οι καπιταλιστές είναι τα θεμέλια του έθνους και δεν πρέπει να παιζούνται προπαγανδιστικά παιχνίδια με τα αμύθητα κέρδη τους, τις αμύθητες περιουσίες τους και τα γελοία (σε σχέση με τα κέρδη και τις περιουσίες τους) ποσά που πληρώνουν ως φόρο. Αντίθετα, οι διάφορες φίρμες της νύχτας προσφέρονται για γκεμπελίστικα παιχνίδια, σε μια περίοδο που ετοιμάζονται νέα εφιαλτικά φορομητηρικά μέτρα σε βάρος του ελληνικού λαού.

Περιττεύει να πούμε ότι και η επιχειρήση «καταβέτες εξωτερικού» θα οδηγηθεί σε φιά-

σκο, αφού προηγουμένως γίνει ο προπαγανδιστικός ντόρος. Ανακοινώθηκε ότι το ΣΔΟΕ θ' αρχίσει ελέγχους σε 3.000 άτομα από τα συνολικά 54.000 που έβγαλαν στο εξωτερικό ποσά άνω των 100.000 ευρώ. Οι 3.000 έχουν στελεῖται εμβάσματα άνω του 1.000.000 ευρώ.

Επειδή σήμερα πρόκειται για καπιταλιστές και επειδή αυτή η υπόθεση σέρνεται εδώ και μήνες, είναι σήμερα ότι η συντριπτική πλειοψηφία τους (αν όχι όλοι) έχουν φροντίσει να καλυφθούν, ώστε τα ποσά που έβγαλαν στο εξωτερικό να φαίνεται ότι έχουν δηλωθεί προηγουμένως ως έσοδά τους στην Ελλάδα. Κάποιες διαφορές που μπορεί να βρεθούν θα ρυθμιστούν με κάποιο ψευτοπρόστιμο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

«Πέθανε ο Στράτος και παρέλυσε το κράτος» τραγουδόμενο πολύ σωστά (πωλείς οστά) ο

«Expose the lies before Thatcher dies»

Είκοσι τρία χρόνια μετά την επραγδία στο Χίλσμπορο του Σέρφιλντ, ήρθε η δικαίωση για τους οπαδούς της Λίβερπουλ. Σύμφωνα με τη μέχρι τώρα επίσημη εκδοχή της επιτροπής του λόρδου Τείλορ, που είχε οριστεί από την κυβέρνηση της Θάτσερ για να ερευνήσει τα όσα έγιναν στις εξέδρες του γηπέδου, στον ιμιτελικό του Κυπέλλου Αγγλίας ανάμεσα στη Λίβερπουλ και τη Νότινχαμ Φόρεστ, στις 15 Απριλί του 1989, την ευθύνη της τραγωδίας είχαν οι οπαδοί της Λίβερπουλ. Μελετώντας τα δεδομένα, η επιτροπή είχε αποφανθεί ότι οι οπαδοί έφτασαν στο γήπεδο μεθυσμένοι, καθυστερημένοι και χωρίς εισιτήριο και προσπάθησαν να μπουν σ' αυτό με ντου στο πέταλο, με αποτέλεσμα δεκάδες εκατοντάδες οπαδοί να συμπιεστούν, 96 απ' αυτούς να χάσουν τη ζωή τους και δεκάδες άλλοι να τραυματιστούν σοβαρά, με κάποιους να μένουν παράλυτοι ή «φυτά» για το υπόλοιπο της ζωής τους. Οι ίδιοι οι νεκροί θεωρήθηκαν εν πολλοίς υπεύθυνοι για το θάνατό τους, μαζί με τους υπόλοιπους «χούλιγκαν», που προκάλεσαν την τραγωδία, σκότωσαν τους δικούς τους φιλάθλους, αλλά τη γλίτωσαν, ενώ ελάχιστες ήταν οι ευθύνες που καταλογίστηκαν στην αστυνομία της πόλης και στους αξιωματικούς που είχαν αναλάβει να σχεδιάσουν τα μέτρα ασφάλειας.

Πριν μερικές μέρες, δόθηκε στη δημοσιότητα το πόρισμα της ανεξάρτητης επιτροπής που συστήθηκε πριν αρκετούς μήνες, κατόπιν απαίτησης των οικογενειών των θυμάτων, για να διερευνήσει 400.000 απόρρητα έγγραφα που σχετίζονται με την υπόθεση. Το πόρισμα της επιτροπής ανέτρεψε όρδην ό, τι γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, δικαίωσε τις οικογένειες των θυμάτων και κατέληξε σε δυο συμπεράσματα. Πρώτο, οι οπαδοί δεν έχουν την παραμικρή ευθύνη για την τραγωδία. Κανένας δεν ήταν μεθυσμένος, κανένας δεν έκανε ντου, κανένας δεν είχε κάποιου ειδούς βίαια ή παραβατική συμπεριφορά που προκάλεσε ή συνέβολε στο δυστύχημα. Η ευθύνη για την τραγωδία ανήκει 100% στην αστυνομία, που πρώτα πήρε τη λαθαμένη απόφαση ν'

ανοίξει μια πύλη εξόδου και να στείλει την μάζα του πλήθους στην κεντρική κερκίδα στο πέταλο, την ώρα που τα πλαινά τμήματα ήταν μισογεμάτα, έτοιμα να υποδεχθούν εκεί τον κόσμο, και μετά δεν έκανε σχεδόν τίποτα για να βοηθήσει. Δεύτερο, υπήρξε ξεκάθαρο σχέδιο, μια ξεκάθαρη πια συνωμοσία, με στόχο να φύγει σχεδόν κάθε ευθύνη από τις αρχές και να κατασκευαστεί μια 100% φεύγικη εκδοχή, που θα έκανε τους πάντες να πιστέψουν πως το Χίλσμπορο ήταν άλλη μία περίπτωση χούλιγκανισμού. Όπως δήλωσε ο νυν πρωθυπουργός της Αγγλίας, Ντείβιντ Κάμερον, στον οποίο

ση των καταθέσεων που φάρτιζαν ξεκάθαρα τις ευθύνες των αρχών, πήραν 100% κατασκευασμένες αναφορές που μιλούσαν για χούλιγκανισμούς που δεν συνέβησαν ποτέ. Το χορό των εμετικών δημοσιευμάτων έσυρε πρώτα απ' όλες η Sun, που έγραψε για χούλιγκαν, «που έκλεβαν τους νεκρούς, κατουρούσαν τους γενναίους αστυνομικούς και έδερναν αυτούς που δίνιαν το φίλι της Ζωής».

23 χρόνια μετά ήρθε η δικαίωση των οπαδών της Λίβερπουλ και πλέον αυτό που απασχολεί την κοινή γνώμη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

είναι οι λόγοι που οδήγησαν την κυβέρνηση Θάτσερ να στήσει μια τάσσο μεγάλης κλίμακας συνωμοσία. Κανένας δεν πιστεύει ότι η συγκάλυψη έγινε για να γλιτώσουν τις επιπτώσεις οι μπάτσοι που είχαν αναλάβει τα μέτρα τήρησης της τάξης και απέτυχαν παταγωδώς. Αν γυρίσουμε το χρόνο πίσω, θα θυμηθούμε ότι εικένη την περίοδο βρισκόταν στο απώγειό της η προσπάθεια της Θάτσερ να επιβάλει μέτρα στηριζόμενα στη λιτότητας και να τοσακίσει τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Τα γεγονότα του Χίλσμπορο, αν αποδιδούνταν οι ευθύνες εκεί που έπρεπε, θα είχαν ως συνέπεια να πληγεί το κύρος της αστυνομίας και να τεθεί σε καθεστώς αμφισβήτησης το αστυνομικό κράτος που είχε στηθεί. Εκτός των άλλων, η κυβέρνηση Θάτσερ, με την απόδοση της ευθύνης στους χούλιγκαν, δηλαδή σε νεολαίους που στην πλειοψηφία τους ανήκαν στην εργατική τάξη του Λίβερπουλ, κατάφερε να στρέψει την κοινή γνώμη εναντίον τους και να κάνει ευκολότερο

το εξέδρες του Ανφίλντ, με το σύνθημα: «Expose the lies before Thatcher dies» (σε ελεύθερη μετάφραση, «ν' αποκαλυφθούν τα ψέματα της Θάτσερ πριν πεθάνει»), βρίσκει πλέον τη δικαίωσή του και οι κόκκινοι οπαδοί μπορούν να τραγουδούν το «You'll never walk alone» για την αγαπημένη τους ομάδα, χωρίς να χρειάζεται ν' απολογούνται.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

το έργο της καταστολής και της επιβολής της λιτότητας.

Πλέον, τίποτα δεν είναι το ίδιο στο αγγλικό ποδόσφαιρο. Επί 23 χρόνια οι οπαδοί της Λίβερπουλ αποτελούσαν το μαύρο πρόβατο για τους οπαδούς των άλλων ομάδων και έπρεπε ν' αντιμετωπίσουν το γνωστό ειρωνικό σύνθημα: «Typical scousers, always the victim, never your fault» («ναι, σας ξέρουμε, εσείς είστε τα θύματα, δεν φταίτε ποτέ»). Απαντες ήξεραν τα γεγονότα του Χίλσμπορο σαν μια ακραία μορφή χούλιγκανισμού, όμως μετά τις τελευταίες αποκαλύψεις αυξάνονται συνεχώς οι επώνυμοι του αγγλικού ποδοσφαίρου που κάνουν δημόσια αυτοκριτική και ζητούν συγγνώμη από τους οπαδούς της Λίβερπουλ. Ο πρωθυπουργός Ντείβιντ Κάμερον, σχολίαζοντας το πόρισμα της επιτροπής, είπε πολλά, χωρίς όμως να πει

τα πράγματα με τ' όνομά τους, αφού δεν έκανε καμία αναφορά στο ρόλο και τις ευθύνες των μπάτσων και της Θάτσερ. Η εικόνα της Θάτσερ, να εξηγεί από το βήμα της βουλής την ανησυχία της για το πόσο καταδικαστική κι αρνητική ήταν για την εικόνα της αστυνομίας η τραγωδία του Χίλσμπορο, δλα αυτά τα χρόνια «ενοχλούσε» μόνο τους οπαδούς της Λίβερπουλ, που προσπαθούσαν με κάθε τρόπο ν' αποδείξουν την αλήθεια και να βγάλουν από πάνω τους τη ρετσινιά των δολοφόνων. Το πανό που συχνά-πικνά εμφανίζοταν στις εξέδρες του Ανφίλντ, με το σύνθημα: «Expose the lies before Thatcher dies»

■ ΑΝΙΕΣΚΑ ΧΟΛΑΝΤ

ΝΙΚΩΝΤΑΣ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Αλη μια ταινία με θέμα τα όσα τράβηξαν οι εβραίοι από Αγίους ναζί στο Β' παγκόσμιο πόλεμο! Αυτή τη φορά βρισκόμαστε στην Πολωνία, όπου μια ομάδα εβραίων κατοικεί στον υπόνομο για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβιώσει. Είχε τη βοήθεια ενός μικροκλέφτη, ο οποίος ήξερε πάρα πολύ καλά τους υπονόμους και δέχτηκε να τους βοηθήσει, με το αζημώτο φυσικά. Το σενάριο είναι βασισμένο στη βιογραφία μιας γυναίκας που έζησε την ιστορία αυτή ως κοριτσάκι.

Σε πρώτο επίπεδο, η ταινία είναι πολύ κουραστική, καθώς το σενάριο είναι πολύ χαλαρό και πολύ απλωμένο, χωρίς αυτό να εξυπηρετεί απολύτως τίποτα, κάνοντας μόνο πολύ, πάρα πολύ κουραστική την ταινία. Από εκεί και πέρα, πρόκειται για μια ακόμη ταινία που προσεγγίζει με μια επιφανειακή συναίσθηματική σκοπιά γεγονότα τραγικά του Β' παγκόσμιου πολέμου, χωρίς να έχει απολύτως τίποτα να προσθέσει ή να σχολιάσει, ή έστω να προσφέρει μια καινούρια οπτική σε θέματα τόσο χιλιοεπωμένα. Εχουν γυριστεί άπειρες ταινίες με θέμα τα πάθη των εβραίων στο Β' παγκόσμιο πόλεμο, τόσες που σκέφτεται κανείς ότι μάλλον δεν είναι τυχαίο. Οι σινωνιστές και οι υποστηρικτές τους εκμεταλλεύονται τα γεγονότα αυτά και προβάλλουν την ταυτότητα «του κατατρέγμένου» στην ιστορία, την ιδιαίτερη σημασία που οπέναντι στους Παλαιστίνιους διαπράτουν εγκλήματα ιδιαί και χειρότερα, από αυτά που υπέστησαν οι εβραίοι από τους ναζί.

■ ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΦΡΙΝΤΚΙΝ

Killer Joe

Ο πολύ γνωστός σκηνοθέτης («Εξορκιστής») επιστρέφει με μια ιδιαίτερη ταινία, σαφώς επηρεασμένος από τον Ταραντίνο και ίσως από τους οδερφούς Κοέν στο χιούμορ. Η ταινία περιλαμβάνει μπάτσο-πληρωμένο δολοφόνο, για ναρκομανή που θελεί να σκοτώσει τη μάνα του για να πάρει την ασφάλεια, πατέρα που βοηθάει το γιο, κόρη δωδεκάχρονη μισότρελη που ο πληρωμένος δολοφόνος παίρνει ως εγγύηση και την αφήνει έγκυο λίγη λίγη...

Παρόλαυτά, δεν πρόκειται για μια τυπική αστυνομική ταινία ή για ένα δράμα. Μια σουρεαλιστική διάθεση επικρατεί από την αρχή έως το τέλος, με ιδιαίτερο μαύρο χιούμορ και αρκετές κωμικές σκηνές, καθώς επίσης και με πολλές «διαστροφικές» σκηνές. Προφανώς, ο σκηνοθέτης απευθύνεται σε ένα πολύ ειδικό και συγκεκριμένο κοινό. Οσοι δεν ανήκουν σε αυτό, καλύτερα να μην επιχειρήσουν την επαφή με το ειδος. Άλλωστε δε χάνουν και τίποτα...

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Των οικιών υμών εμπιμπραμένων (υμείς) εισέτι σιωπηλοί εστέ...

Ξέρουμε πως η πολιτική ελευθερία εικονογής των αντιπροσώπων στην Κρατική Δούμα (βουλή), η ελευθερία των συγκεντρώσεων, η ελευθερία του Τύπου, δεν πρόκειται να λυτρώσουν μεμιάς τον εργαζόμενο λαό από την αθλιότητα και την καταπίεση. Και ούτε υπάρχει στον κόσμο τέτοιο μέσο που να μπορεί να λυτρώσει αμέσως τη φτωχολογία της πόλης και του χωριού απ' τη δουλειά για τους πλούσιους. Ο εργατικός κόσμος δεν έχει να ελπίζει, δεν έχει να υπολογίζει σε κανέναν άλλον, πάρα μόνο στον εαυτό του. Κανείς δε θα λυτρώσει τον εργάτη από την αθλιότητα, αν δεν λυτρώσει ο ίδιος τον εαυτό του. Και για να λυτρωθούν οι εργάτες πρέπει να συνενωθούν σ' όλη τη χώρα, σ' όλη τη Ρωσία, σε μια ένωση, σ' ένα κόμμα (Λένιν: Προς τη φτωχολογία του χωριού – Απαντα, τ. 7). Ιδού στάδιον δύξης λαμπρόν

Σε παίρνω πάλι απ' ανάγκη, η ώρα πέντε το πρωί

◆ Προηγήθηκε η εφημερίδα «Χρυσή Αυγή» (12-9-12) – περί Μελιγαλά ο λόγος – και ακολούθησε η «Συστείρωση Αναρχικών» (19-9-12), στο ίδιο πνεύμα...

◆ «Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι οι απεργοί δεν ήταν ειρηνικοί» Γ. Σαρρής – ιστοσελίδα VATHIKOKKINO, 18-8-12 (περί της σφαγής στη Ν. Αφρική). Και υπέρ των εργατών, και κατά τους. «Ζηγ ζαγκ», δηλαδή. (Με γεια σας...).

◆ Με βάση τα επίσημα στοιχεία, ο προϋπολογισμός της ΓΑΔΑ (για τον Ιούλιο του 2012) για

την τροφοδοσία 2.448 ημεδαπών και αλλοδαπών κρατουμένων ήταν 14.604 ευρώ. Κάντε τη διάρεση και θα καταλάβετε... (Η μόνη τροφή που παρέχει το αστικό κράτος είναι το ξύλο...).

◆ Μέσο προσδόκιμο Ζωής υπάρχει; Οχι, βέβαια: «Rutlandshire, ευγενείς – μέσος όρος Ζωής – 52, έμποροι 41, εργάτες 38. Manchester, ευγενείς 38, έμποροι 20, εργάτες 17, Liverpool, 35, 22 και 15 αντίστοιχα... Ακόμα και αν οι έχοντες χρήματα δεν φορούσαν δύο παλτά μαζί, εντούτοις οι οικογένειες τους είχαν δέκα φορές τη δυνατότητα πρόσβασης (σ.τ.μ.: σε σχέση με τους εργάτες) σε ιατρικές διαγνώσεις, φάρμακα, ιατρική φροντίδα, χώρους διαβίωσης, με ανάλογη ηρεμία στη Ζωή τους». (E.P. Thompson: «The Making of the English Working Class»).

◆ Πουφ! Πάει και το «επίδομα θέρμανσης»...

◆ «Τρικ» είναι κατά την Καθημερινή (9-9-12) τα κενά καθηγητών στα σχολεία. Η λαθροχειρία ως (εικονική) επιστήμη...

◆ Αλήθεια ο Κων. Καραθεοδωρή(ς), ως προς το όνομα τουλάχιστον, δεν ήταν τουρκικής προέλευσης; (Φυσικά,

Ετοι απλά: αλλογές. Οχι (μας) αλλάζουν τα φώτα...

οι χρυσαύγουλοι δεν γνωρί-

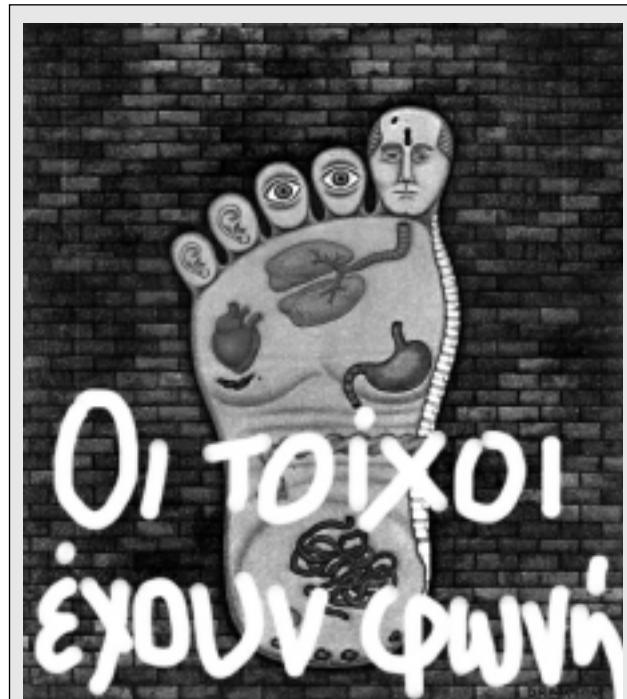
ζουν το σχετικό πόνημα – για να ανατρέξουντο Σ. Α. Κουμανούδη «Συναγωγή νέων λέξεων υπό των λογίων πλασθεισών από της αλώσεως μέχρι και των καθημάτων χρόνων» - πρώτη έκδοση, Αθήνα, 1900) Για να μην κοκορεύονται, δηλαδή.

◆ Λύσσαξε ο σταθμός Δίεση (και μας ανέβασε την πίεση στις 20-9-12) με τους «κλειστούς δρόμους» από την απεργία των εργαζομένων μετρό, τραμ

(και δεν έκανε τον κόπο, βεβαίως, να «μας» ενημερώσει για τους λόγους της «ταλαιπωρίας» μας....).

◆ «Με τους απεργούς μεταλλωρύχους τα έβαλε χτες ο Νοτιοαφρικανός πρόεδρος Τζέικομπ Ζούμα... ο ίδιος πάντως δεν είπε την παραμικρή λέξη κατά των πολυεθνικών εταιρειών χρυσού...». Κριτική... μεγατόνων (από τον Ριζοσπάστη, 14-9-12). Της εξουσίας τα σκυλιά, μούρη έχουνε μια.

◆ Το ότι πέθανε ο Σαντιάγο Καρίγιο είναι γεγονός. Το ότι ήταν «ευρωκομμουνιστής», ιστορικός συμβιβασμός και ειρηνική συνύπαρξη μέχρι τα μπούνια είναι και αυτό γεγονός. Και το ότι έφτιαξε κόμμα για να προσχωρήσει στο PSOE και αυτό είναι γεγονός... Βασίλης

◆ Τα Ενθέματα της «Αυγής» και το Unfollow παρουσιάζουν: Αντιμέτωποι με το νεοφασισμό σήμερα – Μια συζήτηση για την άνοδο της Χρυσής Αυγής και την έξαρση της ρατσιστικής βίας – Τετάρτη 19 Σεπτεμβρίου, 19.30, στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, Ερμού 134-135 – (ομιλητές Ν. Γιαννόπουλος, Αρτ. Καλοφύρη, Ν. Μάνια Κινύουα, Μ. Κουζέλης, Δ. Χριστόπουλος) – Μετά την εκδήλωση θα ακολουθήσει συζήτηση και πιοτό στον κήπο (αφίσα)

Το κείμενο της σχετικής πρόσκλησης για την εκδήλωση με πιοτό στον κήπο είναι περισσότερο καταποτικό από την αφίσα, διότι δίνει στήγμα. Το παραθέτουμε: «Το τελευταίο διάστημα, αισθανόμαστε καθημερινά ότι η δράση της Χρυσής Αυγής είναι πλέον ανεξέλεγκτη. Είναι σαφές ότι δεν πλήγτει μόνο τους μετανάστες, τους ρομά, τους πολιτικούς αντιπάλους, πλήγτει τη δημοκρατία, την κοινωνία, τον πολιτισμό και απειλεί –κι αυτό δυστυχώδες δεν είναι σχήμα λόγου– τη σωματική ακεραιότητα και τη ζωή μας. Η δράση αυτή, σε συνδυασμό με την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση της Χρυσής Αυγής, την αυξημένη δημοσκοπική καταγραφή της, την αδράνεια, τουλάχιστον, των κρατικών αρχών, τη σωπή μεγάλου μέρους του πολιτικού και δημοσιογραφικού κόσμου (για να μην αναφερθούμε σε περιπτώσεις άμεσης προτεραιότητα, σας καλούμε στην εκδήλωση...». Σε τι όραγε θα συνίσταται η «πλατιά αντιφασιστική δράση»; Μήπως σε μια ακόμα «κούφια» διαδήλωση; Ή μήπως σε κάποια συγκέντρωση στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα, υπό την προστασία των ΜΑΤ, όπως είχε επιχειρήσει παλιότερα ο συγκεκριμένος χώρος, κατεξευτελίζομενος; Ομως, αυτός τράβηξε πέρα και από τους Μαρσέ και Μπερλίνγκουερ. Πριν ακόμη την κατάρρευση της «Σοβιετικής» Ενωσης και όσα ακολούθησαν, σχεδίασε τη διάλυση του κόμματός του και την προσχώρηση στο Σοσιαλιστικό Κόμμα, του οποίου ονειρευόταν να γίνει ηγέτης. Τραβούσε πάντα δεξιά, πιο δεξιά, γ' αυτό δεν τον άντεξε ούτε το ίδιο το «ευρωκομμουνιστικό» κόμμα του. Δικαίως, λοιπόν, το αστικό στρατόπεδο τημά ένων τέτοιον αποστάτη.

YG: Σφόρδα κριτικός ο «Ριζοσπάστη» για τον Καρίγιο στο μικρό σημείωμα για το θάνατό του. Καλύπτει και πάλι πιώσα από την ασθενή μνήμη ή και την άγνωσια. Αστέρι του χρουτσιφρισμού υπήρξε ο Καρίγιο και ανέτειλε την εποχή που ανέτειλε και ο Φλωράκης και όλοι οι υπόλοιποι αποστάτες. Άλλα και την εποχή που λανσάριζε τον «ευρωκομμουνισμό», μαζί με τους Μπερλίνγκουερ και Μαρσέ, πάλι σύντροφος τους ήταν, όπως και οι άλλοι δύο. Δε θυμόμαστε αν κάποια στιγμή τον έφεραν για συντροφική επίσκεψη στην Ελλάδα, θυμόμαστε όμως τις τιμές που επιδιώκιασαν στον Μπερλίνγκουερ όταν ήρθε για επίσκεψη στο αδελφό κόμμα.

YG: Σφόρδα κριτικός ο «Ριζοσπάστη» για τον Καρίγιο στο μικρό σημείωμα για το θάνατό του. Καλύπτει και πάλι πιώσα από την ασθενή μνήμη ή και την άγνωσια. Αστέρι του χρουτσιφρισμού υπήρξε ο Καρίγιο και ανέτειλε την εποχή που ανέτειλε και ο Φλωράκης και όλοι οι υπόλοιποι αποστάτες. Άλλα και την εποχή που λανσάριζε τον «ευρωκομμουνισμό», μαζί με τους Μπερλίνγκουερ και Μαρσέ, πάλι σύντροφος τους ήταν, όπως και οι άλλοι δύο. Δε θυμόμαστε αν κάποια στιγμή τον έφεραν για συντροφική επίσκεψη στην Ελλάδα, θυμόμαστε όμως τις τιμές που επιδιώκιασαν στον Μπερλίνγκουερ όταν ήρθε για επίσκεψη στο αδελφό κόμμα.

◆ Capitalism is killing you – Fascism won't save you (αντιπρόγραφο σύνθημα με κόκκινο σπρέι στον τοίχο της Ακαδημίας Αθηνών)

Λέτε να το γραψε Ελληνας; Ή το γραψε κάποιος αλλοδαπός αντιφασίστας που θελήσε να καταθέσει τη δική του συμβολή στις ελληνικές πολιτικοκοινωνικές εξελίξεις; Αν το γραψε Ελληνας, τότε βρίσκεται «αλλού». Αν το γραψε αλλοδαπός, είναι κρίμα, γιατί η πλειοψηφία αυτών στους οποίους απευθύνεται δε θα μπορέσουν να πάρουν το εύστοχο μήνυμά του.

Αλλάζει ο τρόπος διανομής της «Κόντρας» στην επαρχία

Γραφτείτε συνδρομητές στην έντυπη έκδοση

Ο πως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, οι εξοντωτικές χρέωσεις που έχει επιβάλει το πρακτορείο στη διανομή μας υποχρέωνταν να κάνουμε σημαντικές αναπροσαρμογές στη διανομή, προκειμένου η «Κόντρα» να εξακολουθεί να εκδίδεται.

Ετσι, από το πρώτο φύλλο του Οκτώβρη (Σάββατο, 6 Οκτώβρη), θα σταματήσουμε αναγκαστικά τη διανομή μέσω πρακτορείου στην επαρχία (εκτός Αθήνας και Πειραιά) και για πρώτη φορά η «Κ» θα διανέμεται μέσω συνδρομών (ταχυδρομικά). Στα φύλλα του Σεπτέμβρη θα επαναλαμβάνονται αυτές οι ενημερώσεις, ώστε όλοι οι αναγνώστες να πληροφορηθούν την αλλογή και να κάνουν την επιλογή τους. Είτε θα διαβάζουν την «Κ» από την πλήρη ηλεκτρονική έκδοση (στο www.eksegersi.gr), στην οποία δεν πρόκειται να

μπει κανένα αντίτιμο, είτε –αν είναι λάτρεις του γραπτού– θα πρέπει να γραφτούν συνδρομητές και να παίρνουν την εφημερίδα με το ταχυδρομείο.

Εννοείται πως, από τη στιγμή που εφαρμόζεται αυτή η μεθόδος, συνδρομητές μπορούν να γίνουν και αναγνώστες από το κέντρο.

Οι συνδρομές είναι 45 ευρώ (εξάμηνη – 22 φύλλα) και 85 ευρώ (επήσια – 44 φύλλα). Οι συνδρομητές μπορούν να στείλουν τη συνδρομή τους μ' έναν ταχυδρομικό φάκελο ή με κατάθεση στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας 10087804638. Εννοείται πως πρέπει να μας γράψουν ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ΤΚ (ταχυδρομικά ή με μήνυμα στο kontra@eksegersi.gr).

Η εξελίξη αυτή είναι ασφαλώς δυσάρεστη για όλους μας. Καθίσταται, όμως, υπό-

χρεωτική για λόγους επιβίωσης της «Κ». Λόγους που θα εξακολουθήσουν να υφίστανται και μετά το σταμάτημα της πρακτορεύσης της «Κ» στην επαρχία. Μόνο χάρη στην οικονομική στήριξη των φίλων και συντρόφων μπορούν να βγουν πέρα εγγειρήματα όπως αυτό της «Κ», που αρνείται –και θα εξακολουθήσει να αρνείται– οποιαδήποτε συναλλαγή με το αστικό κράτος (κρατική διαφρίμιση) ή καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Γ' αυτό και από τον Οκτώβρη θα ξεκινήσουμε και την ετήσια οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ», με τη βεβαιότητα ότι και φέτος θα έχουμε τη στήριξη όλων σας.

Περιπτεύει να πούμε ότι αυτές οι δυσκολίες δεν πρόκειται να έχουν καμιά επίπτωση στη μαχητικότητα, τη διεισδυτικότητα και τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της «Κ». Αυτά δεν μπορεί να μας τα πάρει κανένας.

Διαγνώστηκε (και) πολλαπλή σκλήρυνση κατά πλάκας

Να σταματήσει άμεσα ο αργός θάνατος του Σάββα Ξηρού

Πλέον, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η συνέχιση της φυλάκισης του Σάββα Ξηρού ισοδυναμεί με έγκλημα. Δίπλα στα μύρια όσα προβλήματα υγείας, προστέθηκε και η πολλαπλή σκλήρυνση κατά πλάκας, διαγνωσμένη από δύο κρατικά νοσοκομεία.

Θυμίζουμε τις πρόσφατες εξελίξεις.

Στις 5 Ιούλη, το Α' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά αποφάσισε τη διακοπή έκτης της ποινής του Σάββα Ξηρού επί πεντάμηνο, προκειμένου να νοσηλευτεί στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης, για ν' αντιμετωπιστούν τα σοβαρά προβλήματα υγείας στα μάτια, τα αυτιά και τα πόδια του. Η Αντιτρομοκρατική προσπάθησε να αικυρώσει αυτή την απόφαση αποτρέποντας τη μεταφορά του στο ΑΧΕΠΑ, ενώ ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Πειραιώς επανεισήγαγε, καθαρά πραξικοπηματικά, την υπόθεση, με το ερώτημα αλλογής νοσοκομείου! Το πραξικόπημα τελικά δεν πέρασε και στις 18 Ιούλη, μια μέρα πριν απορριφθεί από το δι-

καστήριο του Πειραιά το αίτημα του εισαγγελέα, ο Σ. Ξηρός μεταφέρθηκε στο ΑΧΕΠΑ.

Στο ΑΧΕΠΑ η Αντιτρομοκρατική δημιούργησε μια ασφυκτική ατμόσφαιρα, εμποδίζοντας τη λειτουργία του νοσοκομείου, ενώ ταυτόχρονα ασκούσε πτέσεις στη διοίκησή του να «ξαποστείλει» τον Σ. Ξηρό τάχιστα.

Ετσι, μετά από μια επέμβαση στο μάτι, πριν ακόμη συμπληρωθεί το δεκαήμερο, φόρτωσαν τον πολιτικό κρατούμενο σε μια κλούβα (με κίνδυνο για το εγχειρισμένο μάτι του) και τον έστειλαν αφέσως στο εφημερύο «Θριάσιο». Εκεί, ο πολιτικός κρατούμενος υποβλήθηκε σε νέο κύκλο εξετάσεων και σε θεραπεία με κορτιζόνη. Στο

κατά πλάκας! Μάλιστα, τη μέρα που τον φόρτωσαν στην κλούβα της μεταγωγής, ο Σ. Ξηρός εμφάνισε πάρεση στο ένα του μάγουλο. Αποκλείεται στο ΑΧΕΠΑ να μην ήξεραν ότι αυτή η πάρεση είναι σύμπτωμα της σκλήρυνσης κατά πλάκας, που είχαν διαγνώσει.

Οταν η κλούβα έφτασε στον Κορυδαλλό και ο Σ. Ξηρός οδηγήθηκε στο κατ' ευφημισμόν νοσοκομείο της φυλακής, οι γιατροί δεν τον κράτησαν ούτε ώρα. Τον έστειλαν αφέσως στο εφημερύο «Θριάσιο». Εκεί, ο πολιτικός κρατούμενος υποβλήθηκε σε νέο κύκλο εξετάσεων και σε θεραπεία με κορτιζόνη. Στο

«Θριάσιο» έγινε και η τελική διάγνωση: πολλαπλή σκλήρυνση κατά πλάκας! Η πάρεση ήταν το πρώτο σύμπτωμα της νόσου.

Η ασθένεια, φυσικά, προκλήθηκε στη φυλακή. Ως αποτέλεσμα της σωματικής και ψυχικής ταλαιπωρίας ενός ανθρώπου με τόσα προβλήματα. Εξαιτίας της εγκληματικής, καθαρά εκδικητικής συμπεριφοράς του ελληνικού κράτους απέναντι σ' έναν αιχμάλωτο αντάρτη πόλης. Αυτός είναι ο νομικός τους πολιτισμός», το ξέρουμε.

Ο Σάββας Ξηρός και οι νομικοί του παραστάτες θα κάνουν, ασφαλώς, τις νομικές εκείνες ενέργειες που είναι απαραίτητες, μετά τη νέα εξελίξη στην κατάσταση της υγείας του. Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, πρέπει ν' αναπτυχθεί ένα πλοτύ κίνημα αλληλεγγύης για να σταματήσει το συνεχίζομενο έγκλημα. Κι αυτό είναι καθήκον κάθε ελεύθερα σκεπτόμενου ανθρώπου. Τα προσχήματα εξέλιπαν πια. Ακόμα και οι ειλικρινείς εραστές της αστικής νομιμότητας καλούνται να πάρουν θέση.

Οπιο-κραυγή

Υψωσαν και πάλι περιφρονητικά το φρύδι οι ορθολογιστές της Δύσπη. Περισσότερο κάποιοι αριστερίζοντες, αριστεροί, αναρχικοί. Δες τον «όχλο». Οταν τους τσακίζουν τη ζωή, υπομένει αγόγγυστα, ενώ όταν τους προσβάλλουν τη θρησκεία βγαίνει στους δρόμους και τις πλατείες σαν ορμητικό ποτάμι.

Ξεχνούν, βέβαια, όλοι αυτοί τις πολύχρονες αντιστάσεις στην Παλαιστίνη, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, ξεχνούν αυτό που οι ίδιοι ονόμασαν «αραβική άνοιξη». Με την πολιτική μυωπία που τους διακρίνει αδυνατούν ν' αντιληφθούν πως δεν είναι διαφορετικά τα πράγματα στη Δύση. Μόνο ο θεός αλλάζει. Και οι εκδηλώσεις λατρείας τους. Εκτός αν δεν υπάρχουν κατεστραμμένες ζωές στην ορθολογιστική Δύση, παρά μόνο στη μυστικιστική Ανατολή.

Πάνω απ' όλα, όμως, προδίδουν μια βαθύτατη άγνοια για το ρόλο της θρησκείας ως ιδεολογίας, ως κοινωνικού φαινόμενου. Γ' αυτό και μιλούν με τόση περιφρόνηση για τους θρησκευόμενους της Ανατολής (οι οποίοι, πάντως, αγωνίζονται, εν αντιθέσει με τους θρησκευόμενους της Δύσης). Γ' αυτό ας επιτραπεί στη στήλη να παραχωρίσει το χώρο της σ' έναν άνθρωπο που υπέβαλε τη θρησκεία στην πιο ριζοσπαστική κριτική, χωρίς ποτέ να περιφρονήσει τους θρησκευόμενους.

«Βέβαια, η θρησκεία είναι η αυτοσυνείδηση και η αυτοσυνίσθηση του ανθρώπου, που ακόμη δεν έχει βρει τον εαυτό του, ή που τον έχει ξαναχάσει. Ο άνθρωπος όμως δεν είναι μια αφρορημένη ουσία κουρνιασμένη κάπου έξω από τον κόσμο. Ο άνθρωπος είναι ο κόσμος του ανθρώπου, το Κράτος, η κοινωνία. Το Κράτος αυτό, η κοινωνία αυτή, παράγουν τη θρησκεία, μια ανεστραμμένη συνείδηση του κόσμου, γιατί αυτά τα ίδια είναι ένας κόσμος ανεστραμμένος. Η θρησκεία είναι η καθολική θεωρία του κόσμου τούτου, η εγκυλοπαίδική του συνόψιση, η εκλαϊκευμένη λογική του, το σπιριτουαλιστικό του point d' honneur, ο ενθουσιασμός του, η πθική του κύρωση, το μεγαλόπρεπο συμπλήρωμα του, το καθολικό θεμέλιο της παραμυθίας του και της δικαιώσας του. Είναι η φαντασμαγορική πραγμάτωση της ανθρώπινης ουσίας, γιατί η ανθρώπινη ουσία δεν έχει πραγματωθεί αληθινά. Πάλι λοιπόν ενάντια στη θρησκεία σημαίνει πάλι ενάντια στον κόσμο, που πνευματικό του άρωμα είναι η θρησκεία.

Η θρησκευτική καχεξία είναι, κατά ένα μέρος, η έκφραση της πραγματικής καχεξίας και, κατά ένα άλλο, η διαμαρτυρία ενάντια στην πραγματική καχεξία. Η θρησκεία είναι ο στεναγμός του καταπιεζόμενου πλάσματος, ο θαλπωρί ενός άκαρδου κόσμου, είναι το πνεύμα ενός κόσμου απ' όπου το πνεύμα έχει λείψει. Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού.

Ξεπέρασμα της θρησκείας σαν απατλής ευτυχίας του λαού σημαίνει την απαίτηση της πραγματικής του ευτυχίας. Η απαίτηση να αρνηθεί τις αυταπάτες σχετικά με την κατάσταση του σημαίνει απαί